നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിൻറെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൻറെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

റിലയൻസ് ഇൻഫ്രാസ്ട്രക്ചർ ലിമിറ്റഡ്

v.

സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്രയും മറ്റുള്ളവരും.

(സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 879/2019)

2019 ജനുവരി 21

[ജസ്റ്റിസ് ഡോ. ധനഞ്ജയ വൈ. ചന്ദ്രചൂഡ്

ജസ്റ്റിസ് ഹേമന്ത് ഗുപ്ത]

എം.ഇ.ആർ.സി (മൾട്ടി ഇയർ താരിഫ്) റെഗുലേഷൻസ്, 2011 – റെഗുലേഷൻ 44.2(d) – റെഗുലേഷനുകളുടെ സാധുത തീരുമാനിക്കാനുള്ള അധികാരിത – സംസ്ഥാനത്തെ മറ്റ് വൈദ്യുതി ഉൽപ്പാദന നിലയങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച്, തന്റെ ദഹാനു ടി.പി.എസ് താപനിലയത്തിന് റെഗുലേഷൻ 44.2(d) കൂടുതൽ കർശനമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചു എന്നതായിരുന്നു അപ്പീൽവാദിയുടെ പരാതി – മഹാരാഷ്ട്ര ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷന് (MERC) മുൻപാകെ അപ്പീൽവാദി ഹർജി നൽകി – മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ ഇളവ് വരുത്താനും നോർമേറ്റീവ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റിന് അനുസൃതമായി മാറ്റം വരുത്താനും അപ്പീൽവാദി ആവശ്യപ്പെട്ടു – എം.വൈ.ടി റെഗുലേഷൻസ് അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള എസ്.എച്ച്.ആർ മാനദണ്ഡങ്ങൾ കമ്മീഷൻ പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ മാറ്റം വരുത്തേണ്ട സാഹചര്യം നിലവിലില്ലെന്നും എം.ഇ.ആർ.സി വിധിച്ചു – ഇതിനെതിരെ 2003-ലെ വൈദ്യുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 111 പ്രകാരം അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഫോർ ഇലക്ട്രിസിറ്റിക്ക് മുൻപാകെ അപ്പീൽവാദി അപ്പീൽ നൽകി – അതോടൊപ്പം തന്നെ, സംസ്ഥാനത്തെ മറ്റ് നിലയങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ദഹാനു ടി.പി.എസിന് മാത്രമായി പ്രത്യേക എസ്.എച്ച്.ആർ നിശ്ചയിക്കുന്ന റെഗുലേഷൻ 44.2(d)-യെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം ബോംബെ

ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു റിട്ട് ഹർജിയും അപ്പീൽവാദി ഫയൽ ചെയ്തു – ട്രൈബ്യൂണലിന് മതിയായ ആശ്വാസം നൽകാൻ കഴിയുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ "അതേ വിഷയത്തിൽ" അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിച്ചത് ശരിയല്ലെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി റിട്ട് ഹർജി തള്ളുകയും അപ്പീൽവാദിക്ക് 1 ലക്ഷം രൂപ പിഴ ചുമത്തുകയും ചെയ്തു -അപ്പീലിൽ: പി.ടി.സി ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് കേസിലെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ വിധിയിലൂടെ നിയമപരമായ നിലപാട് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടതാണ്; ഒരു റെഗുലേഷന്റെ വ്യാഖ്യാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തർക്കങ്ങൾ തീരുമാനിക്കാൻ ട്രൈബ്യൂണലിന് അധികാരമുണ്ടെങ്കിലും, അതിനായി വകുപ്പ് 111 പ്രകാരം അപ്പീൽ നൽകാം, ഒരു റെഗുലേഷന്റെ നിയമപരമായ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ട്രൈബ്യൂണലിൽ അപ്പീൽ നൽകാൻ കഴിയില്ല - അതിനാൽ, അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള റിട്ട് ഹർജി നിലനിൽക്കില്ലെന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ ശരിയല്ല. സത്യത്തിൽ, എം.ഇ.ആർ.സി രൂപീകരിച്ച റെഗുലേഷനുകളുടെ സാധുത ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ഹൈക്കോടതിക്ക് മാത്രമേ അധികാരമുള്ളൂ - അതുകൊണ്ട് തന്നെ, അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള പ്രതിവിധി തേടിയതിന് പിഴ ചുമത്തിയത് നീതീകരിക്കാനാവില്ല - എന്നിരുന്നാലും, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട റെഗുലേഷനിൽ പിഴവുകൾ ഒന്നുമില്ലാത്തതിനാൽ റിട്ട് ഹർജി തള്ളിക്കൊണ്ടുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ അന്തിമ തീരുമാനം ശരിവെക്കുന്നു – വൈദ്യുതി നിയമം, 2003 – വകുപ്പുകൾ 61, 82, 111, 181 – എം.ഇ.ആർ.സി (താരിഫ് വ്യവസ്ഥകളും നിബന്ധനകളും) റെഗുലേഷൻസ്, 2005 – നാഷണൽ താരിഫ് പോളിസി, 2006 – ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന – അനുച്ഛേദം 226.

എം.ഇ.ആർ.സി (മൾട്ടി ഇയർ താരിഫ്) റെഗുലേഷൻസ്, 2011 – റെഗുലേഷൻ 44.2(d) – സാധുത – അപ്പീൽവാദി ഉന്നയിച്ച വിവേചനപരമായ നിലപാട് – സംസ്ഥാനത്തെ മറ്റ് വൈദ്യുതി ഉൽപ്പാദന നിലയങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് തന്റെ ദഹാനു ടി.പി.എസ് താപനിലയത്തിന് കൂടുതൽ കർശനമായ മാനദണ്ഡം നിശ്ചയിച്ചു എന്നതിലാണ് അപ്പീൽവാദിയുടെ പരാതി – സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ്

നിർണ്ണയിക്കുന്ന നിയമപരമായ റെഗുലേഷനുകളിൽ വിവേചനം നിലനിൽക്കുന്നു എന്നായിരുന്നു അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം – വിധി: റെഗുലേഷനുകൾ രൂപീകരിക്കാനുള്ള അധികാരം നിയമനിർമ്മാണ സ്വഭാവമുള്ളതാണ് – ഈ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ സെൻട്രൽ പവർ റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ റിപ്പോർട്ട് മഹാരാഷ്ട്ര ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷന് മുൻപാകെയുള്ള ഒരു പ്രധാന വിവരശേഖരമായിരുന്നു – താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനായി നിയമപരമായ നടപടിക്രമങ്ങൾ എം.ഇ.ആർ.സി പാലിച്ചിട്ടുണ്ട് – നിയമപ്രകാരം പരിഗണിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഘടകങ്ങൾ കമ്മീഷൻ കണക്കിലെടുത്തിട്ടുണ്ട് – നാഷണൽ താരിഫ് പോളിസി, താൽപ്പര്യമുള്ള കക്ഷികളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ, സി.പി.ആർ.ഐ നടത്തിയ വിലയിരുത്തലുകൾ എന്നിവയൊക്കെ കൃത്യമായി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട് – അതിനാൽ, സുപ്രീം കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ ആവശ്യമായ വിധത്തിലുള്ള പ്രകടമായ യുക്തിരഹിതമോ ഏകപക്ഷീയമോ ആയ സ്വഭാവം ഈ കേസിനില്ല – എം.ഇ.ആർ.സി (മൾട്ടി ഇയർ താരിഫ്) റെഗുലേഷൻസ്, 2011-ലെ റെഗുലേഷൻ 44.2(d)-ന് ഭരണഘടനാപരമോ നിയമപരമോ ആയ യാതൊരു പിഴവുകളുമില്ല – നാഷണൽ താരിഫ് പോളിസി, 2006.

04.02.2011-ൽ, എം.ഇ.ആർ.സി (മൾട്ടി ഇയർ താരിഫ്) റെഗുലേഷൻസ്, 2011 വിജ്ഞാപനം ചെയ്തു. താപവൈദ്യുത നിലയങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിനായുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ റെഗുലേഷൻ 44-ൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. നിലവിലുള്ള വൈദ്യുതി ഉൽപ്പാദന നിലയങ്ങളുടെ മൊത്തം സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് (SHR) റെഗുലേഷൻ 44.2 നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഖണ്ഡങ്ങൾ (b), (c), (d) എന്നിവയിൽ ഒഴിവാക്കിയിട്ടുള്ള വിഭാഗങ്ങൾ ഒഴികെ, നിലവിലുള്ള കൽക്കരി അധിഷ്ഠിത താപനിലയങ്ങളുടെ സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് 2450 kCal/kWh (200/ 210/250 MW സെറ്റുകൾക്ക്), 2425 kCal/kWh (500 MW-ഉം അതിനുമുകളിലുമുള്ള സെറ്റുകൾക്ക്) എന്നിങ്ങനെ ഏകീകൃതമായ അളവിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മുകളിൽ പറഞ്ഞ റെഗുലേഷൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. റെഗുലേഷൻ 44.2(a)-യിലെ 2450 kCal/kWh എന്ന ഏകീകൃത മാനദണ്ഡത്തിന് വിരുദ്ധമായി, ദഹാനു ടി.പി.എസിന്റെ

സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് 2011-12 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിലെ 2350 മുതൽ 2015-16 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിലെ 2370 വരെയായി വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. റിലയൻസ് ഇൻഫ്രാസ്ട്രക്ചറിന്റെ ദഹാനു ടി.പി.എസിന്റെ കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ കർശനമായ ഇത്തരമൊരു സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് നിശ്ചയിച്ചതാണ് ഈ കേസിലെ പ്രധാന തർക്കവിഷയം.

അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കി, കോടതി ഇത്തരത്തിൽ

വിധിച്ചു 1. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള ഹർജിയുടെ നിലനിൽപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് പി.ടി.സി ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് v സെൻട്രൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷൻ എന്ന കേസിൽ സ്ഥാപിച്ച നിയമപരമായ നിലപാട് ഹൈക്കോടതി വിസ്മരിക്കുകയുണ്ടായി. സെൻട്രൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷൻ (CERC) രൂപീകരിക്കുന്ന റെഗുലേഷനുകളുടെ സാധുത പരിശോധിക്കാൻ അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഫോർ ഇലക്ട്രിസിറ്റിക്ക് അധികാരമുണ്ടോ എന്ന് ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് പരിഗണിച്ചിരുന്നു. 2003-ലെ വൈദ്യുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 178 പ്രകാരം റെഗുലേഷനുകൾ രൂപീകരിക്കാനുള്ള അധികാരം സി.ഇ.ആർ.സി-യിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. വകുപ്പ് 178 പ്രകാരം രൂപീകരിക്കുന്ന ഒരു റെഗുലേഷന്റെ സാധുത ജുഡീഷ്യൽ റിവ്യൂ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്ന കോടതിക്ക് മുൻപാകെ മാത്രമേ പരിശോധിക്കാൻ കഴിയൂ എന്ന് ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് വിധിച്ചു. റെഗുലേഷനുകളുടെ വ്യാഖ്യാനം സംബന്ധിച്ച തർക്കങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുക്കാൻ ട്രൈബ്യൂണലിന് അധികാരമുണ്ടെങ്കിലും (അതിനായി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 111 പ്രകാരം അപ്പീൽ നിലനിൽക്കും), ഒരു റെഗുലേഷന്റെ സാധുതയെ സംബന്ധിച്ച് ട്രൈബ്യൂണലിന് മുൻപാകെ അപ്പീൽ നൽകാൻ കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 18][905-E-H]

2. ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് സ്ഥാപിച്ച നിയമപരമായ ഈ നിലപാട് കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള ഭരണഘടനാപരമായ പ്രതിവിധി തേടിയതിന് അപ്പീൽവാദിയെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയ ഹൈക്കോടതി

നടപടി നീതികരിക്കാനാവില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, മഹാരാഷ്ട്ര ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷൻ രൂപീകരിച്ച റെഗുലേഷനുകളുടെ സാധുത ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ഹൈക്കോടതിക്ക് മാത്രമേ അധികാരമുള്ളൂ. അതിനാൽ, അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള പ്രതിവിധി സ്വീകരിച്ചതിന് പിഴ ചുമത്തിയത് അന്യായമാണ്. എം.ഇ.ആർ.സി-ക്ക് മുൻപാകെ സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ ഇളവ് ആവശ്യപ്പെട്ട് നൽകിയ അപേക്ഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ട്രൈബ്യൂണലിന് മുൻപാകെ അപ്പീൽ നൽകിയ കാര്യം അപ്പീൽവാദി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതിനാൽ, വസ്തുതകൾ മറച്ചുവെച്ചു എന്ന് പറയാനാകില്ല. ട്രൈബ്യൂണലിന് മുൻപാകെയുള്ള അപേക്ഷ എസ്.എച്ച്.ആർ മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ ഇളവ് നൽകാനായിരുന്നു. എന്നാൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് മുൻപാകെയുള്ള വാദം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട എസ്.എച്ച്.ആർ വിവേചനപരവും അധികാരപരിധിക്ക് പുറത്തുള്ളതുമാണ് എന്നായിരുന്നു. ട്രൈബ്യൂണലിൽ അപ്പീൽവാദി വിജയിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ ഹൈക്കോടതിയിലെ ചോദ്യം ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നു എന്നത് നിസ്തർക്കമാണ്. എന്നാൽ അപ്പീൽവാദി ട്രൈബ്യൂണലിന് മുൻപാകെയുള്ള അപേക്ഷയുമായി മുന്നോട്ട് പോയില്ല. അതിനാൽ, റിട്ട് ഹർജി നിലനിൽക്കില്ലെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 18][906-G-H; 907-A-B]

3. വിവേചനം സംബന്ധിച്ച വാദത്തിന്മേലാണ് അപ്പീൽവാദിയുടെ കേസിന്റെ ആധാരശില നിലകൊള്ളുന്നത്. ലളിതമായി പറഞ്ഞാൽ, സെൻട്രൽ പവർ റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ (CPRI) റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം ദഹാനു ടി.പി.എസ് (DTPS) യൂണിറ്റുകൾ, പർളി യൂണിറ്റ് 6, പരസ് യൂണിറ്റ് 3 (MSPGCL-ന്റേത്), ട്രോംബേ യൂണിറ്റ് 8 (TPC-G-യുടേത്) എന്നിവയ്ക്ക് സമാനമാണെന്ന അനുമാനത്തിലാണ് ഈ വാദം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. സെൻട്രൽ പവർ റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് (CPRI) റിപ്പോർട്ടിലെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ അവയുടെ പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ വായിക്കേണ്ടതുണ്ട്. യൂണിറ്റുകളുടെ നിർമ്മാണ പ്രത്യേകതകൾ സമാനമായിരിക്കാം (അങ്ങനെയാണെന്ന് കരുതിയാൽ തന്നെ) എന്നത്, 2003-ലെ വൈദ്യുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത നാഷണൽ താരിഫ് പോളിസിയുടെ നിബന്ധനകൾക്കനുസൃതമായി മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ട മൊത്തം പരിഗണനകളുടെ ഒരു വശം മാത്രമാണ്. പ്രവർത്തന മാനദണ്ഡങ്ങൾ കാര്യക്ഷമവും, മുൻകാല

പ്രകടനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താവുന്നതും, കൈവരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതും, ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന കാര്യക്ഷമതയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതും ആയിരിക്കണമെന്ന് താരിഫ് പോളിസി ആവശ്യപ്പെടുന്നു. മറ്റ് ഘടകങ്ങൾക്കൊപ്പം സാങ്കേതിക പുരോഗതി, ഇന്ധനം, ഉപകരണങ്ങളുടെ പഴക്കം, പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സ്വഭാവം, സേവന നിലവാരം എന്നിവയും അവ പരിഗണിച്ചേക്കാം. ഖണ്ഡിക 5.3(h)(2) പ്രകാരം നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന യൂണിറ്റുകളുടെ കാര്യത്തിലൊഴികെ, പ്രവർത്തന അളവുകോലുകളും താരിഫുകളും "നോർമേറ്റീവ് ലെവലുകളിൽ" മാത്രമായിരിക്കണമെന്നും "നോർമേറ്റീവ്, ആക്ച്വൽ എന്നിവയിൽ കുറവായത്" എന്ന രീതിയിൽ ആകരുത് എന്നും അനുശാസിക്കുന്ന നാഷണൽ താരിഫ് പോളിസിയിലെ ഖണ്ഡം 5.3(f)-ൽ അപ്പീൽവാദി ഊന്നൽ നൽകി. എന്നിരുന്നാലും, ഈ സമർപ്പണം അപ്പീൽവാദിയുടെ കേസിനെ കൂടുതൽ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകില്ല. താരിഫ് പോളിസിയിലെ വ്യവസ്ഥകളാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ച് നിശ്ചയിക്കുന്നവയാണ് നോർമേറ്റീവ് ലെവലുകൾ; എന്നാൽ മുൻകാലങ്ങളിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ കൈവരിച്ചവയാണ് യഥാർത്ഥ ലെവലുകൾ. അന്തിമ ഉപഭോക്താവിന് കാര്യക്ഷമമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഗുണം ലഭ്യമാക്കുന്നതിനായി, ഉയർന്ന കാര്യക്ഷമത കൈവരിക്കുന്നതിന് പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലാണ് താരിഫ് പോളിസി ഊന്നൽ നൽകുന്നത്. [ഖണ്ഡിക 29][915-G-H; 916-A-D]

4. താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള റെഗുലേഷനുകൾ രൂപീകരിക്കാൻ ചുമതലയും ധർമ്മവും ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വിദഗ്ധ സമിതിയാണ് എം.ഇ.ആർ.സി. ജുഡീഷ്യൽ റിവ്യൂ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ, പ്രകടമായ യുക്തിരഹിതമോ ഏകപക്ഷീയമോ ആയ ഒരു സാഹചര്യം ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ കോടതിക്ക് ഇടപെടാൻ സാധിക്കും. അതുപോലെതന്നെ, നിയമനിർമ്മാണ സഭയുടെ പ്രതിനിധി നിയമപരമായ നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയോ, നിയമപ്രകാരം പരിഗണിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥമായ ഘടകങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കാതിരിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അപ്രസക്തമായ കാര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ജുഡീഷ്യൽ റിവ്യൂ അധികാരം വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ട് നിയമം ലംഘിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് കോടതി ഉറപ്പുവരുത്തും. എന്നിരുന്നാലും, ഭൗതിക

സാഹചര്യങ്ങൾ കൃത്യമായി പരിഗണിച്ച ശേഷം ഒരു വിദഗ്ധ സമിതി എടുത്ത തീരുമാനത്തിന് പകരം കോടതി സ്വന്തം തീരുമാനം പകരം വെക്കുന്നത് കോടതിയുടെ കർത്തവ്യത്തിന്റെ ഭാഗമല്ല. [ഖണ്ഡിക 30] [917-F-G]

5. റെഗുലേഷനുകൾ രൂപീകരിക്കാനുള്ള അധികാരം നിയമനിർമ്മാണ സ്വഭാവമുള്ളതാണ്. ആ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ സി.പി.ആർ.ഐ (CPRI) റിപ്പോർട്ട് എം.ഇ.ആർ.സി (MERC)-ക്ക് മുൻപാകെയുള്ള ഒരു ഇൻപുട്ട് ആയിരുന്നു. താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനായി നിയമപരമായ നടപടിക്രമങ്ങൾ എം.ഇ.ആർ.സി പാലിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിയമപ്രകാരം പരിഗണിക്കാൻ നിർബന്ധിതമായിട്ടുള്ള ഘടകങ്ങൾ കമ്മീഷൻ കണക്കിലെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ദേശീയ താരിഫ് പോളിസി, താൽപര്യമുള്ള കക്ഷികളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ, സി.പി.ആർ.ഐ നടത്തിയ വിലയിരുത്തലുകൾ എന്നിവയൊക്കെ കൃത്യമായി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, ഈ കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ ആവശ്യമായ വിധത്തിലുള്ള പ്രകടമായ യുക്തിരഹിതമോ ഏകപക്ഷീയമോ ആയ സ്വഭാവം ഈ കേസിനില്ല. ഇതിന് തൊട്ടുമുമ്പുള്ള കാലയളവിലും (2006-07) തൊട്ടുപിന്നാലെയുള്ള കാലയളവിലും (2016-20) ഡി.ടി.പി.എസിനെ തുല്യമായി പരിഗണിച്ചു എന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം, 2011-ലെ എം.വൈ.ടി റെഗുലേഷൻസ് ബാധകമായ ഇടക്കാലയളവിലേക്ക് ഇത് നിർബന്ധമായും വ്യാപിപ്പിക്കണമെന്ന് കോടതി അംഗീകരിക്കുന്നത് കേവലം സാങ്കേതികം മാത്രമായിരിക്കും. അധീന നിയമനിർമ്മാണം രൂപീകരിക്കാൻ ചുമതലപ്പെട്ട ഒരു സമിതിക്ക് നയപരമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ ഉൾപ്പെടെ വിപുലമായ ഓപ്ഷനുകളുണ്ട്. മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശക തത്വങ്ങൾ വിലയിരുത്തിയ ശേഷം ആ സമിതി ഒരു പ്രത്യേക യുക്തിയോ യുക്തിപരമായ വിശദീകരണമോ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ കോടതി അതിൽ ഇടപെടാൻ പാടില്ല. [ഖണ്ഡിക 31][918-D-F]

5. അങ്ങനെ, എം.ഇ.ആർ.സി (മൾട്ടി ഇയർ താരിഫ്) റെഗുലേഷൻസ്, 2011-ലെ റെഗുലേഷൻ 44.2(d)-ന് ഭരണഘടനാപരമോ നിയമപരമോ ആയ യാതൊരു പിഴവുകളുമില്ലെന്ന് ഈ കോടതി

നിഗമനത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, റിട്ട് ഹർജി തള്ളിക്കൊണ്ടുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ അന്തിമ തീരുമാനം ശരിവെക്കുന്നു. അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള റിട്ട് ഹർജി നിലനിൽക്കില്ലെന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ ശരിയല്ല; അതനുസരിച്ച് പിഴ ചുമത്തിക്കൊണ്ടുള്ള നിർദ്ദേശം റദ്ദാക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട റെഗുലേഷനിൽ പോരായ്മകൾ ഒന്നുമില്ലെന്ന് ഈ കോടതി വിധിക്കുകയും, അതുവഴി അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള റിട്ട് ഹർജി തള്ളിയ ഹൈക്കോടതിയുടെ അന്തിമ നിഗമനം ശരിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. [ഖണ്ഡിക 32][918-F-H]

പി.ടി.സി ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് v. സെൻട്രൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷൻ (2010) 4 SCC 603 : [2010] 3 SCR 609 – പിന്തുടർന്നു.

ട്രാൻസ്മിഷൻ കോർപ്പറേഷൻ ഓഫ് ആന്ധ്രാപ്രദേശ് ലിമിറ്റഡ് v. സായ് റിന്യൂവബിൾ പവർ പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് (2011) 11 SCC 34 : [2010] 8 SCR 636; അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി യൂസേഴ്സ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ആന്ധ്രാപ്രദേശ് (2002) 3 SCC 711 : [2002] 2 SCR 273 – ആശ്രയിച്ചു.

കേസ് ലോ റഫറൻസ്

[2010] 3 SCR 609 പിന്തുടർന്നു ഖണ്ഡിക 18

[2010] 8 SCR 636 ആശ്രയിച്ചു ഖണ്ഡിക 30

[2002] 2 SCR 273 ആശ്രയിച്ചു ഖണ്ഡിക 30

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2019 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 879.

ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ 2013-ലെ റിട്ട് ഹർജി നമ്പർ 2474-ൽ 18.04.2016-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നുമുള്ളതാണ് ഈ അപ്പീൽ.

പി. ചിദംബരം, എസ്. കെ. റുങ്ത (സീനിയർ അഡ്വക്കേറ്റ്സ്), അഞ്ജലി ചന്ദുർക്കർ, ഹസൻ മുർത്തസ, ദിവ്യ ആനന്ദ്, കാർത്തിക് ആനന്ദ്, അലോക് കുമാർ, അങ്കുർ കശ്യപ്, രാജേഷ് കുമാർ, എ. വി. രംഗം, ബഡി എ. രംഗനാഥൻ, സ്മൃതി കൃഷ്ണ, ദീപ എം. കുൽക്കർണി, നിശാന്ത് ആർ. കട്നേശ്വർക്കർ (അഡ്വക്കേറ്റ്സ്) എന്നിവർ കക്ഷികൾക്കായി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം **ജസ്റ്റിസ് ഡോ. ധനഞ്ജയ വൈ. ചന്ദ്രചൂഡ്** പ്രസ്താവിച്ചു:

1. അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു.

2. മഹാരാഷ്ട്ര ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷൻ (MERC) രൂപീകരിച്ച ഒരു താരിഫ് റെഗുലേഷന്റെ സാധുത ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു. നിയമപരവും ശാസ്ത്രീയവുമായ സാങ്കേതിക പദങ്ങൾ ഒഴിവാക്കി പറഞ്ഞാൽ, അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം വിവേചനത്തെക്കുറിച്ചാണ്. സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് നിർണ്ണയിക്കുന്ന നിയമപരമായ ഒരു റെഗുലേഷനിലാണ് ഈ വിവേചനം നിലനിൽക്കുന്നത് എന്നാണ് അപ്പീൽവാദി അവകാശപ്പെടുന്നത്. അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദപ്രകാരം, സമാനമായ മറ്റ് യൂണിറ്റുകളെ അപേക്ഷിച്ച് ദഹാനുവിലെ തന്റെ താപവൈദ്യുത നിലയത്തിന് കൂടുതൽ കർശനമായ മാനദണ്ഡമാണ് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. എം.ഇ.ആർ.സി 2006-ലെ നാഷണൽ താരിഫ് പോളിസി ലംഘിച്ചതായും ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള റിട്ട് ഹർജിയുടെ നിലനിൽപ്പിന്റെ കാര്യത്തിലും, നിയമപരമായ റെഗുലേഷന്റെ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള

വാദത്തിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽവാദിക്ക് വിരുദ്ധമായ നിലപാടാണ് സ്വീകരിച്ചത്. അങ്ങനെയാണ് ഈ കേസ് ഈ കോടതിയുടെ മുൻപാകെ എത്തിയത്.

3. 2003 ജൂൺ 10-നാണ് 2003-ലെ വൈദ്യുതി നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നത്. വകുപ്പ് 82 പ്രകാരം രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷനുകൾക്ക്, വകുപ്പ് 61[1] പ്രകാരം താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള റെഗുലേഷനുകൾ വകുപ്പ് 181 അനുസരിച്ച് രൂപീകരിക്കാൻ അധികാരമുണ്ട്. എം.ഇ.ആർ.സി (MERC), 2010-11 സാമ്പത്തിക വർഷം വരെയുള്ള അഞ്ച് വർഷത്തെ കാലയളവിലേക്ക് എം.ഇ.ആർ.സി (ടേംസ് ആൻഡ് കണ്ടീഷൻസ് ഓഫ് താരിഫ്) റെഗുലേഷൻസ്, 2005[2] രൂപീകരിച്ചു. അപ്പീൽവാദിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ റെഗുലേഷനുകൾ 2011-12 സാമ്പത്തിക വർഷം വരെ ഒരു വർഷത്തേക്ക് കൂടി നീട്ടി നൽകിയിരുന്നു.

4. റെഗുലേഷൻ 33.1.3 സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് (SHR) നിർണ്ണയിച്ചു. ഒരു യൂണിറ്റ് വൈദ്യുതോർജ്ജം ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ താപോർജ്ജമാണ് എസ്.എച്ച്.ആർ. താപോർജ്ജത്തിന്റെ ഉപഭോഗവും ഊർജ്ജോല്പാദനവും തമ്മിലുള്ള അനുപാതത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിനാൽ എസ്.എച്ച്.ആർ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. എസ്.എച്ച്.ആറിന് കാര്യക്ഷമതയുമായി പരസ്പരബന്ധമുണ്ട്: ഉയർന്ന എസ്.എച്ച്.ആർ താരതമ്യേനയുള്ള കാര്യക്ഷമതയില്ലായ്മയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, അതേസമയം എസ്.എച്ച്.ആറിലെ കുറവ് വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന കാര്യക്ഷമതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 2005-ലെ താരിഫ് റെഗുലേഷനുകളിൽ, ഗ്രോസ് എസ്.എച്ച്.ആർ താഴെ പറയുന്ന നിബന്ധനകളിൽ നിർവ്വചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്:

"33.1.3. ഗ്രോസ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ്

(a) കൽക്കരി അധിഷ്ഠിത വൈദ്യുതി ഉൽപ്പാദന നിലയങ്ങളുടെ മൊത്തം സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ്"

1 വകുപ്പ് 181(2)(zd)
2 താരിഫ് റെഗുലേഷൻസ് 2005

	200/210/250 മെഗാവാട്ട് സെറ്റുകൾ	500 മെഗാവാട്ടും അതിനുമുകളിലും ഉള്ള സെറ്റുകൾ
സ്റ്റെബിലൈസേഷൻ സമയത്ത് കാലയളവ്	2600 kCal/kWh	2550 kCal/kWh
തുടർന്നുള്ള കാലഘട്ടം	2500 kCal/kWh	2450 kCal/kWh

കുറിപ്പ് 1:

ബോയിലർ ഫീഡ് പമ്പുകൾ വൈദ്യുതി ഉപയോഗിച്ച് പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന 500 മെഗാവാട്ടും അതിനുമുകളിലുമുള്ള യൂണിറ്റുകളുടെ കാര്യത്തിൽ, മൊത്തം സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് മൂകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റിനേക്കാൾ 40 kCal/kWh കുറവായിരിക്കണം.

കുറിപ്പ് 2:

200/210/250 മെഗാവാട്ട് യൂണിറ്റുകളും 500 മെഗാവാട്ടും അതിനുമുകളിലുമുള്ള യൂണിറ്റുകളും സംയോജിതമായിട്ടുള്ള വൈദ്യുതി നിലയങ്ങളിൽ, നോർമേറ്റീവ് ഗ്രോസ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് എന്നത് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റിന്റെ വെയിറ്റഡ് ആവറേജ് ആയിരിക്കും.

മേൽപ്പറഞ്ഞ റെഗുലേഷനുകളിൽ, ഓരോ വൈദ്യുതി നിലയങ്ങൾക്കുമിടയിൽ യാതൊരു വിവേചനവുമില്ലാതെ എല്ലാ കൽക്കരി അധിഷ്ഠിത താപനിലയങ്ങൾക്കും ഏകീകൃതമായ

മാനദണ്ഡങ്ങളാണ് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. അപ്പീൽവാദിയുടെ ദഹാനു താപവൈദ്യുത നിലയത്തിന് ബാധകമായിരുന്ന മാനദണ്ഡം 2500 kCal/kWh ആയിരുന്നു. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനത്തെ മറ്റ് വൈദ്യുതി നിലയങ്ങൾക്കും ഈ മാനദണ്ഡം തന്നെയാണ് ബാധകമായിരുന്നത്.

5. 2003-ലെ വൈദ്യുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം, 2006 ജനുവരി 6-ന് കേന്ദ്ര ഊർജ്ജ മന്ത്രാലയം നാഷണൽ താരിഫ് പോളിസി വിജ്ഞാപനം ചെയ്തു. ഉൽപ്പാദന നിലയങ്ങളുടെ പ്രവർത്തന മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള താരിഫുകൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനായി പിന്തുടരേണ്ട പൊതുവായ സമീപനം ഈ നയം വ്യക്തമാക്കുന്നു. നയത്തിന്റെ ഖണ്ഡം 4 അതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ വിവരിക്കുന്നു:

"(a) ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് ന്യായമായതും മത്സരധിഷ്ഠിതവുമായ നിരക്കിൽ വൈദ്യുതി ലഭ്യത ഉറപ്പാക്കുക;
(b) ഈ മേഖലയുടെ സാമ്പത്തിക ഭദ്രത ഉറപ്പാക്കുകയും നിക്ഷേപങ്ങളെ ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്യുക;
(c) വിവിധ അധികാരപരിധികളിലുടനീളം റെഗുലേറ്ററി സമീപനങ്ങളിൽ സുതാര്യതയും സ്ഥിരതയും പ്രവചനാതീതതയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും റെഗുലേറ്ററി റിസ്കുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കകൾ കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക;
(d) മത്സരക്ഷമതയും പ്രവർത്തനക്ഷമതയും വിതരണ ഗുണനിലവാരത്തിലെ പുരോഗതിയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക."

ഖണ്ഡം 5.0 "താരിഫിനോടുള്ള പൊതുവായ സമീപനത്തെ" കുറിച്ച് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഖണ്ഡം 5(f) പ്രവർത്തന മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു:

“(f) പ്രവർത്തന മാനദണ്ഡങ്ങൾ

കാര്യക്ഷമമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന ലാഭം ഉപഭോക്താക്കളുമായി പങ്കുവെക്കുന്നതിനുള്ള ഉചിതമായ ക്രമീകരണങ്ങൾക്കൊപ്പം, പ്രോത്സാഹനങ്ങളും നിരുത്സാഹനങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ട അനുയോജ്യമായ പ്രവർത്തന മാനദണ്ഡങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഖണ്ഡിക 5.3 (h)(2)-ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന കേസുകളൊഴികെ, താരിഫുകളിലെ പ്രവർത്തന മാനദണ്ഡങ്ങൾ "നോർമേറ്റീവ് ലെവലുകളിൽ" മാത്രമായിരിക്കണം, അല്ലാതെ "നോർമേറ്റീവ്, യഥാർത്ഥ എന്നിവയിൽ കുറഞ്ഞത്" എന്ന രീതിയിൽ ആകരുത്. മെച്ചപ്പെട്ട പ്രവർത്തനക്ഷമതയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. മാനദണ്ഡങ്ങൾ കാര്യക്ഷമവും, മുൻകാല പ്രകടനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താവുന്നതും, കൈവരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതും, ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന കാര്യക്ഷമതയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതും ആയിരിക്കണം; കൂടാതെ അത്യാധുനിക സാങ്കേതിക മുന്നേറ്റങ്ങൾ, ഇന്ധനം, ഉപകരണങ്ങളുടെ പഴക്കം, പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സ്വഭാവം, ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് നൽകേണ്ട സേവന നിലവാരം തുടങ്ങിയവയും പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. തുടർച്ചയായതും തെളിയിക്കപ്പെട്ടതുമായ കാര്യക്ഷമതയില്ലായ്മ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുകയും പിഴ ചുമത്തപ്പെടുകയും വേണം. സെൻട്രൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി അതോറിറ്റിയുമായി കൂടിയാലോചിച്ച് സെൻട്രൽ കമ്മീഷൻ ഉൽപ്പാദനത്തിനും പ്രസരണത്തിനുമുള്ള പ്രവർത്തന മാനദണ്ഡങ്ങൾ കാലാകാലങ്ങളിൽ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യും. സംസ്ഥാന കമ്മീഷനുകൾ ഈ മാനദണ്ഡങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. മുൻവർഷങ്ങളിൽ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാനദണ്ഡങ്ങളേക്കാൾ വളരെ താഴെയായിരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ, സംസ്ഥാന കമ്മീഷനുകൾക്ക് ഉചിതമായ ഇളവുകളോടെയുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്, കൂടാതെ കേന്ദ്ര കമ്മീഷൻ വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത മാനദണ്ഡങ്ങൾ കൈവരിക്കുന്നതിനായി കാലക്രമേണയുള്ള ഒരു പരിവർത്തന പാത രൂപീകരിക്കാവുന്നതുമാണ്.

വിതരണ ശൃംഖലകൾക്കായുള്ള പ്രവർത്തന മാനദണ്ഡങ്ങൾ അതത് സംസ്ഥാന കമ്മീഷനുകൾ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യും. വിതരണത്തിനായുള്ള ഇത്തരം മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിലെ

സമീപനത്തിൽ ഏകീകൃത സ്വഭാവം ഉണ്ടാകുന്നതിനായി, ഫോറം ഓഫ് റെഗുലേറ്റേഴ്സ്, ഓരോ സംസ്ഥാനത്തെയും പ്രത്യേക സവിശേഷതകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള സമീപനം വികസിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്."

ഖണ്ഡം 5 (h) ഒന്നിലധികം വർഷം ഉള്ള നിരക്കിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നു:

"(h) ഒന്നിലധികം വർഷം ഉള്ള നിരക്ക്

(1) താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ, ഉചിതമായ കമ്മീഷൻ മറ്റ് കാര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം മൾട്ടി-ഇയർ താരിഫ് തത്വങ്ങളാൽ നയിക്കപ്പെടണമെന്ന് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 61 പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 2006 ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ നിശ്ചയിക്കുന്ന എല്ലാ താരിഫുകൾക്കും എം.വൈ.ടി ചട്ടക്കൂട് സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ചട്ടക്കൂടിൽ അഞ്ച് വർഷത്തെ നിയന്ത്രണ കാലയളവ് ഉണ്ടായിരിക്കണം. എന്നാൽ, ഡാറ്റയിലെ അനിശ്ചിതത്വങ്ങളും മറ്റ് പ്രായോഗിക പരിഗണനകളും കാരണം റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷന് അത്യാവശ്യമെന്ന് തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ പ്രസരണത്തിനും വിതരണത്തിനുമുള്ള പ്രാരംഭ നിയന്ത്രണ കാലയളവ് 3 വർഷത്തേക്ക് നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്. വിശ്വസനീയമായ ഡാറ്റയുടെ അഭാവമുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ഉചിതമായ കമ്മീഷന് ആദ്യ നിയന്ത്രണ കാലയളവിലെ എം.വൈ.ടിയിൽ അനുമാനങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്; കൂടുതൽ വിശ്വസനീയമായ ഡാറ്റ ലഭ്യമാകുന്ന മുറയ്ക്ക് പുതിയൊരു നിയന്ത്രണ കാലയളവ് ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യാം.

(2) മുൻവർഷങ്ങളിൽ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാനദണ്ഡങ്ങളേക്കാൾ വളരെ താഴെയായിരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ, വരുമാന ആവശ്യകതയും പുരോഗതിയുടെ പാതയും നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാരംഭ ഘട്ടം "ആഗ്രഹിക്കുന്ന" തലത്തിലല്ല, മറിച്ച് "ഇളവുകൾ നൽകിയ" തലത്തിലായിരിക്കണം

അംഗീകരിക്കേണ്ടത്. "ആഗ്രഹിക്കുന്ന" പ്രകടന നിലവാരം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി അനുയോജ്യമായ ബെഞ്ച്മാർക്കിംഗ് പഠനങ്ങൾ നടത്താവുന്നതാണ്. കുറഞ്ഞ സേവന നിലവാരം ഉറപ്പാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ മൂലധനച്ചെലവ് വിലയിരുത്തുന്നതിന് ഓരോ സ്ഥാപനത്തിനും പ്രത്യേക പഠനങ്ങൾ ആവശ്യമായി വന്നേക്കാം..."

6. 2010-11 മുതൽ 2014-15 വരെയുള്ള സാമ്പത്തിക വർഷങ്ങളിലെ ഒന്നിലധികം വർഷം ഉള്ള താരിഫ് റെഗുലേഷനുകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനായി 2009 ഓഗസ്റ്റിൽ എം.ഇ.ആർ.സി ഒരു 'കരട് രേഖ' പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. 2009 ഒക്ടോബർ 23-ന് അപ്പീൽവാദി ഇതിന്മേൽ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചു. മഹാരാഷ്ട്രയിലെ താപവൈദ്യുത നിലയങ്ങൾക്ക് കൈവരിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന പ്രവർത്തന മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കുന്നതിനും മെച്ചപ്പെടുത്തലുകൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനുമായി 2010-ൽ സെൻട്രൽ പവർ റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനെ എം.ഇ.ആർ.സി ചുമതലപ്പെടുത്തി. അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്ലാന്റ് (DTPS), ടാറ്റാ പവർ (TPCG), മഹാരാഷ്ട്ര സ്റ്റേറ്റ് പവർ ജനറേഷൻ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് (MSPGCL) എന്നിവയെക്കുറിച്ച് സി.പി.ആർ.ഐ സ്വതന്ത്രമായ വിലയിരുത്തൽ നടത്തി. തങ്ങളുടെ പ്ലാന്റ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള എസ്.എച്ച്.ആറിനേക്കാൾ (SHR) മികച്ച രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനാൽ പ്ലാന്റിനെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേക ശുപാർശകളൊന്നും നൽകിയിട്ടില്ലെന്ന് അപ്പീൽവാദി അവകാശപ്പെടുന്നു.

7. 2011-12 മുതൽ 2015-16 വരെയുള്ള സാമ്പത്തിക വർഷങ്ങളിലേക്കായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട മൾട്ടി ഇയർ താരിഫ് റെഗുലേഷനുകളെ സംബന്ധിച്ച് മറ്റൊരു കരട് സമീപന രേഖയും റെഗുലേഷനുകളുടെ കരടും 2010 ജൂലൈയിൽ എം.ഇ.ആർ.സി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. 2010 ഒക്ടോബർ 26-ന് ഈ കരട് സമീപന രേഖയിൽ അപ്പീൽവാദി വിശദീകരണം നൽകി. 2011 ഫെബ്രുവരി 4-ന് എം.ഇ.ആർ.സി (മൾട്ടി ഇയർ

താരിഫ്) റെഗുലേഷൻസ്, 2011[3] വിജ്ഞാപനം ചെയ്തു. റെഗുലേഷൻ 2(32) ഗ്രോസ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റിനെ ഇപ്രകാരം നിർവ്വചിക്കുന്നു:

"(32) "ഗ്രോസ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ്" എന്നാൽ ജനറേറ്റർ ടെർമിനലുകളിൽ ഒരു kWh വൈദ്യുതോർജ്ജം ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ kcal-ലുള്ള താപോർജ്ജ ഉപഭോഗം എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്."

റെഗുലേഷൻ 44 താപവൈദ്യുത നിലയങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിനായുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ നൽകുന്നു. നിലവിലുള്ള ഉൽപ്പാദന നിലയങ്ങളുടെ ഗ്രോസ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റിനെക്കുറിച്ച് റെഗുലേഷൻ 44.2 താഴെ പറയുന്നവ നിഷ്കർഷിക്കുന്നു:

"44.2 ഗ്രോസ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് - നിലവിലുള്ള ഉൽപ്പാദന നിലയങ്ങൾക്ക്:

a) താഴെ പറയുന്ന (b), (c), (d) ഖണ്ഡങ്ങൾ ഉൾപ്പെടാത്ത നിലവിലുള്ള കൽക്കരി അധിഷ്ഠിത താപവൈദ്യുത നിലയങ്ങൾ:"

200/210/250 മെഗാവാട്ട് സെറ്റുകൾ	500 മെഗാവാട്ട് അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ കൂടുതലുള്ള സെറ്റുകൾ
2450 kcal/kWh	2425 kcal/kWh

കുറിപ്പ് 1

3 താരിഫ് റെഗുലേഷൻസ് 2011

18

2019_1_886_919 18

ബോയിലർ ഫീഡ് പമ്പുകൾ വൈദ്യുതശക്തിയാൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന 500 മെഗാവാട്ടും അതിനുമുകളിലുമുള്ള യൂണിറ്റുകളുടെ കാര്യത്തിൽ, ഗ്രോസ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച ഗ്രോസ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റിനേക്കാൾ 40 kcal/kWh കുറവായിരിക്കണം.

കുറിപ്പ് 2

200/210/250 മെഗാവാട്ട് സെറ്റുകളും 500 മെഗാവാട്ടും അതിനുമുകളിലുമുള്ള സെറ്റുകളും സംയോജിതമായിട്ടുള്ള ഉൽപ്പാദന നിലയങ്ങൾക്ക്, നോർമേറ്റീവ് ഗ്രോസ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് എന്നത് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റിന്റെ വെയിറ്റഡ് ആവറേജ് ആയിരിക്കും.

b) മഹാരാഷ്ട്ര സ്റ്റേറ്റ് പവർ ജനറേഷൻ കമ്പനി ലിമിറ്റഡിന്റെ (MSPGCL) താപവൈദ്യുത നിലയങ്ങൾ:

K cal/kWh

വർഷം	**കൊരാടി**	**ഖപെർഖേഡ**	**ചന്ദ്രപൂർ**	**നാസിക്**	**ഭുസാവൽ**	**യൂണിറ്റ് നമ്പർ 3 ഒഴികെയുള്ള ഖണ്ഡികകൾ**	**പാർലി ഒഴിവാക്കൽ യൂണിറ്റ് നമ്പർ 6**
2010-	2965	2560	2617	2722	2734	3186	2745

11 സാമ്പത്തിക വർഷം							
2011-12 സാമ്പത്തിക വർഷം	2975	2568	2626	2731	2742	3199	2753
2012-13 സാമ്പത്തിക വർഷം	2985	2575	2635	2740	2751	3212	2762
2013-14 സാമ്പത്തിക വർഷം	2873	2424	2539	3225	3225	3225	2679
2014-15 സാമ്പത്തിക വർഷം	2881	2429	2544	2670	2677	3237	2684
2015-	2889	2433	2549	2677	2683	3250	2690

16 സാമ്പത്തിക വർഷം							

നിശ്ചിത ഉൽപ്പാദന നിലയങ്ങളിൽ നവീകരണവും ആധുനികവൽക്കരണവും നടത്തുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, അത്തരം നിലയങ്ങളുടെ ഹീറ്റ് റേറ്റ് മാനദണ്ഡങ്ങൾ പരിഷ്കരിക്കാൻ കമ്മീഷന് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കും.

c) ടാറ്റാ പവർ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് ജനറേഷൻ ബിസിനസ്സിന്റെ (TPC-G) താപവൈദ്യുത യൂണിറ്റുകൾ:

K cal/kWh

വർഷം	യൂണിറ്റ്-4	യൂണിറ്റ്-5	യൂണിറ്റ്-6 എണ്ണയും വാതകവും ഉപയോഗിച്ച് mix.in 50:50* എന്ന അനുപാതത്തിൽ
2011-12 സാമ്പത്തിക	2570	2575	2519

വർഷം			
2012-13 സാമ്പത്തിക വർഷം	2576	2583	2524
2013-14 സാമ്പത്തിക വർഷം	2581	2591	2529
2014-15 സാമ്പത്തിക വർഷം	2586	2573	2534
2015-16 സാമ്പത്തിക വർഷം	2591	2581	2539

എണ്ണ, വാതക മിശ്രിതത്തിലെ വ്യത്യാസം +/- 5% ൽ കൂടുതലാണെങ്കിൽ, യഥാർത്ഥ എണ്ണ, വാതക മിശ്രിതം പരിഗണിച്ച് യൂണിറ്റ് 6-ന്റെ താപ നിരക്ക് അംഗീകരിക്കുന്നതാണ്.

ഡി) റിലയൻസ് ഇൻഫ്രാസ്ട്രക്ചർ ലിമിറ്റഡിന്റെ തെർമൽ ജനറേറ്റിംഗ് സ്റ്റേഷൻ.-

ജനറേഷൻ ബിസിനസ് (RInfra-G):

K cal/kWh

വർഷം	ദഹന ടിപിഎസ്

2011-12 സാമ്പത്തിക വർഷം	2350
2012-13 സാമ്പത്തിക വർഷം	2355
2013-14 സാമ്പത്തിക വർഷം	2360
2014-15 സാമ്പത്തിക വർഷം	2365
2015-16 സാമ്പത്തിക വർഷം	2370

8. മേൽപ്പറഞ്ഞ റെഗുലേഷൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, ഖണ്ഡങ്ങൾ (b), (c), (d) എന്നിവയിൽ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിഭാഗങ്ങൾ ഒഴികെ, നിലവിലുള്ള കൽക്കരി അധിഷ്ഠിത താപവൈദ്യുത നിലയങ്ങളുടെ എസ്.എച്ച്.ആർ (SHR) ഏകീകൃതമായി 2450 kCal/kWh (200/210/250 MW സെറ്റുകൾക്ക്), 2425 kCal/kWh (500 MW സെറ്റുകൾക്കും അതിനുമുകളിലുള്ളവയ്ക്കും) എന്നിങ്ങനെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. (i) MSPGCL; (ii) TPC – G; (iii) RInfra-G എന്നിവയുടെ ഉൽപ്പാദന നിലയങ്ങളാണ് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങൾ. റെഗുലേഷൻ 44.2-ന്റെ ഖണ്ഡം (b)-ലെ പട്ടിക സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ, MSPGCL-ന്റെ യൂണിറ്റുകൾക്ക് എസ്.എച്ച്.ആറിൽ ഇളവുകളോടുള്ള മാനദണ്ഡമാണ് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും, പരസിലെ യൂണിറ്റ് 3, പർളിയിലെ യൂണിറ്റ് 6 എന്നിവ ഈ ഒഴിവാക്കലുകൾക്കുള്ളിലെ ഒഴിവാക്കലുകളാണ്; കാരണം ഈ യൂണിറ്റുകൾ ഖണ്ഡം (a)-ൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഏകീകൃത മാനദണ്ഡത്താലാണ് നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നത്. TPC-G-യുടെ യൂണിറ്റുകൾ 4, 5, 6 എന്നിവയ്ക്കുള്ള ഇളവുകൾ ഖണ്ഡം (c)-ൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. TPC-G-യുടെ യൂണിറ്റ് 8-ന് ബാധകമായ എസ്.എച്ച്.ആർ എന്നത് 2450 kCal/kWh എന്ന ഏകീകൃത നിരക്കാണ്, കാരണം ഈ യൂണിറ്റ് ഖണ്ഡം (c)-ൽ പ്രത്യേകം പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല.

9. തന്റെ ദഹാനു ടി.പി.എസിന് കൂടുതൽ കർശനമായ ഒരു മാനദണ്ഡം നിശ്ചയിച്ചു എന്ന വസ്തുതയിൽ നിന്നാണ് അപ്പീൽവാദിയുടെ പരാതി ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. റെഗുലേഷൻ 44.2(a)-ലെ 2450 kCal/kWh എന്ന ഏകീകൃത മാനദണ്ഡത്തിന് വിരുദ്ധമായി, ദഹാനു ടി.പി.എസിന്റെ എസ്.എച്ച്.ആർ 2011-12 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിലെ 2350-നും 2015-16 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിലെ 2370-നും ഇടയിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രധാനമായും, ആർ-ഇൻഫ്രയുടെ (R-Infra) ദഹാനു ടി.പി.എസിന്റെ കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ കർശനമായ എസ്.എച്ച്.ആർ നിശ്ചയിച്ചതാണ് നിലവിലെ കേസിലെ തർക്കവിഷയം.

10. വിവേചനം സംബന്ധിച്ച തന്റെ പരാതിയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി, തൊട്ടുമുമ്പത്തെ കാലയളവിലേക്കും (2005-10) അതിനുശേഷമുള്ള കാലയളവിലേക്കുമായി (2016-21) എം.ഇ.ആർ.സി വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത മൾട്ടി ഇയർ താരിഫ് റെഗുലേഷനുകളെ അപ്പീൽവാദി ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2016 ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ 2020 മാർച്ച് 31 വരെയുള്ള കാലയളവിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന എം.ഇ.ആർ.സി[4] (മൾട്ടി ഇയർ താരിഫ്) റെഗുലേഷൻസ് 2015, ആർ-ഇൻഫ്ര-ജിയുടെ ദഹാനു ടി.പി.എസിനെ മറ്റ് കൽക്കരി അധിഷ്ഠിത താപവൈദ്യുത നിലയങ്ങൾക്ക് തുല്യമായി പരിഗണിക്കുന്നു. റെഗുലേഷൻ 44.4 താഴെ പറയുന്ന രീതിയിലാണ്:

"44.4 റെഗുലേഷൻ 44.5, 44.6 എന്നിവയിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത, നിലവിലുള്ള കൽക്കരി അധിഷ്ഠിത താപവൈദ്യുത നിലയങ്ങളുടെ ഗ്രോസ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് ഇപ്രകാരമായിരിക്കും:"

200/210/250 മെഗാവാട്ട്	300 മെഗാവാട്ട് സെറ്റുകൾ	500 മെഗാവാട്ട് സെറ്റുകൾ

4 താരിഫ് നിയന്ത്രണങ്ങൾ 2015

സെറ്റുകൾ		(സബ്ക്രിട്ടിക്കൽ ബോയിലറുകൾ)
2450 kcal/kWh	2400 kcal/kWh	2375 kcal/kWh

കുറിപ്പ് 1

ബോയിലർ ഫീഡ് പമ്പുകൾ വൈദ്യുതശക്തിയാൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന 500 മെഗാവാട്ട് യൂണിറ്റുകളുടെ കാര്യത്തിൽ, ഗ്രോസ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് മുകളിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രോസ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റിനേക്കാൾ 40 kcal/kWh കുറവായിരിക്കണം.

കുറിപ്പ് 2

200/210/250 മെഗാവാട്ട് സെറ്റുകളും 300 മെഗാവാട്ട്, 500 മെഗാവാട്ട് സെറ്റുകളും സംയോജിതമായിട്ടുള്ള ഉൽപ്പാദന നിലയങ്ങൾക്ക്, നോർമേറ്റീവ് ഗ്രോസ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് എന്നത് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റിന്റെ വെയിറ്റഡ് ആവറേജ് ആയിരിക്കും.

റെഗുലേഷൻ 44.5-ൽ എം.എസ്.പി.ജി.സി.എൽ (MSPGCL)-ന്റെ കൽക്കരി അധിഷ്ഠിത താപവൈദ്യുത നിലയങ്ങളുടെ എസ്.എച്ച്.ആർ (SHR) ഉൾപ്പെടുന്നു. റെഗുലേഷൻ 44.6 ടി.പി.സി-ജി (TPC-G)-യുടെ എസ്.എച്ച്.ആർ വ്യക്തമാക്കുന്നു. റെഗുലേഷൻ 44.5, 44.6 എന്നിവ താഴെ നൽകുന്നു:

“44.4 മഹാരാഷ്ട്ര സ്റ്റേറ്റ് പവർ ജനറേഷൻ കമ്പനി ലിമിറ്റഡിന്റെ (MSPGCL) നിലവിലുള്ള കൽക്കരി അധിഷ്ഠിത താപവൈദ്യുത നിലയങ്ങളുടെ ഗ്രോസ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് ഇപ്രകാരമായിരിക്കും:"

വർഷം	കൊരാടി	ഖപെർഖേഡ	ചന്ദ്രപൂർ	നാസിക്	ഭുസാവൽ	പാർളി
2016-17	2864	2606	2688	2764	2761	2859
2017-18	2874	2614	2697	2773	2770	2868
2018-19	2884	2622	2706	2783	2779	2878
2019-20	2893	2630	2715	2792	2787	2887

ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള നവീകരണവും ആധുനികവൽക്കരണവും (Renovation & Modernization) നടത്തുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, ഈ ഉൽപ്പാദന നിലയങ്ങളുടെ ഗ്രോസ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് മാനദണ്ഡങ്ങൾ പരിഷ്കരിക്കാൻ കമ്മീഷന് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കും.

44.6 ടാറ്റാ പവർ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് - ജനറേഷൻ ബിസിനസ്സിന്റെ (TPC-G) നിലവിലുള്ള താപവൈദ്യുത നിലയങ്ങളുടെ ഗ്രോസ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് ഇപ്രകാരമായിരിക്കും:

വർഷം	യൂണിറ്റ് 5	യൂണിറ്റ് 6		
		100 ശതമാനം ഗ്യാസ് ഫൈറിങ്	100 ശതമാനം ഓയിൽ ഫൈറിങ്	ഓയിൽ ആൻഡ് ഗ്യാസ് മിക്സ് ശതമാനം 50;50
2016-17	2525	2666	2421	2544
2017-18	2533	2671	2426	2549
2018-19	2541	2676	2431	2554
2019-20	2549	2681	2436	2559

*എണ്ണയുടെയും പാചകവാതകത്തിന്റെയും മിശ്രിതത്തിൽ +/- 5 ശതമാനത്തിലധികം വ്യത്യാസമുണ്ടാകുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, യഥാർത്ഥ മിശ്രിതം കണക്കിലെടുത്തായിരിക്കും യൂണിറ്റ് 6-ന്റെ ഗ്രോസ് സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് അംഗീകരിക്കുക."

റെഗുലേഷൻ 44.5-ൽ ഭട്ടിസാവലിലെ യൂണിറ്റ് 4, 5 എന്നിവയെയും പർളിയിലെ യൂണിറ്റ് 6, 7 എന്നിവയെയും ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ, റെഗുലേഷൻ 44.6-ലെ എസ്.എച്ച്.ആറിൽ (SHR) നിന്ന് ടി.പി.സി-ജി (TPC-G)-യുടെ യൂണിറ്റ് 8-നെ ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു.

11. വിവരണ പൂർണ്ണതയ്ക്കായി, എം.വൈ.ടി (MYT) റെഗുലേഷനുകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നത് മാറ്റിവെക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് അപ്പീൽവാദി നൽകിയ ഹർജിയിൽ 2011 സെപ്റ്റംബർ 2-ന് എം.ഇ.ആർ.സി ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ച കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. 2010-11 മുതൽ 2015-16 വരെയുള്ള സാമ്പത്തിക വർഷങ്ങളിലെ ബിസിനസ് പ്ലാൻ അംഗീകാരത്തിനായി 2012 മെയ് 5-ന് അപ്പീൽവാദി ഒരു ഹർജി സമർപ്പിച്ചു. മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ ഇളവ് വരുത്തണമെന്നും അവ നോർമേറ്റീവ് എസ്.എച്ച്.ആറിന് അനുസൃതമാക്കണമെന്നും അപ്പീൽവാദി ആവശ്യപ്പെട്ടു. 2012 ഒക്ടോബർ 25-ന് ആർ-ഇൻഫ്ര-ജിയുടെ (RInfra-G) എം.വൈ.ടി ബിസിനസ് പ്ലാനിൽ എം.ഇ.ആർ.സി ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. എം.വൈ.ടി റെഗുലേഷനുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് എസ്.എച്ച്.ആർ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പരിഗണിച്ചതെന്ന് അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. എം.ഇ.ആർ.സി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ്

4.5.2

ഡി.ടി.പി.എസിന്റെ (DTPS) മുൻകാല പ്രകടനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് എം.വൈ.ടി റെഗുലേഷൻസ് 2011 മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് ആർ-ഇൻഫ്ര-ജി സമർപ്പിച്ചു. സെക്കൻഡറി ഓയിൽ കൺസംപ്ഷൻ, ഓക്സിലറി എനർജി കൺസംപ്ഷൻ, സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ്, ട്രാൻസിറ്റ് ലോസ് എന്നിവയുൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ പ്രവർത്തന ഘടകങ്ങളും "മാനദണ്ഡങ്ങളും", തുല്യ സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും സംസ്ഥാനത്തെ ഉണഭോക്താക്കളുടെ നന്മയ്ക്കായി നിയന്ത്രിത സ്ഥാപനങ്ങൾക്കിടയിൽ അച്ചടക്കം കൊണ്ടുവരുന്നതിനുമായി പ്രത്യേകം നിശ്ചയിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ആർ-ഇൻഫ്ര-ജി സമർപ്പിച്ചു. വ്യവസായത്തിലുടനീളമുള്ള പ്രകടനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ബെഞ്ച്മാർക്കുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും ആ ബെഞ്ച്മാർക്കുകളെ അപേക്ഷിച്ച് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രകടനത്തിനനുസരിച്ച് പാരിതോഷികമോ പിഴയോ നൽകാൻ വിപണിയെ അനുവദിക്കുന്നതിനുമായിരിക്കണം മാനദണ്ഡങ്ങളുടെ

അന്തസ്സത്തയെന്നും ആർ-ഇൻഫ്ര-ജി സമർപ്പിച്ചു. ഇത്തരം സംവിധാനം മോശം പ്രകടനം കാഴ്ചവെക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളെ മെച്ചപ്പെടാൻ നിർബന്ധിക്കുക മാത്രമല്ല, വിപണിയിൽ വൈദ്യുതിക്ക് മത്സരധിഷ്ഠിതമായ വില ലഭ്യമാക്കുന്നതിലൂടെ മൊത്തത്തിൽ ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് ഗുണകരമാകുമെന്നും ആർ-ഇൻഫ്ര-ജി സമർപ്പിച്ചു.

4.5.3

2011-ലെ കേസ് നമ്പർ 45-ൽ ഫയൽ ചെയ്ത ഹർജിയിൽ, എം.വൈ.ടി റെഗുലേഷൻസ് 2011-ൽ ഡി.ടി.പി.എസിന്റെ എസ്.എച്ച്.ആറിന് മാത്രമായി പ്രത്യേക മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആർ-ഇൻഫ്ര-ജി പ്രശ്നം ഉന്നയിച്ചിരുന്നു. ഉൽപ്പാദന നിലയങ്ങൾക്കായുള്ള ഏതൊരു മാനദണ്ഡവും വ്യവസായത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള പ്രകടനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണമെന്നും അല്ലാതെ ഒരു പ്ലാന്റിന്റെ മുൻകാല പ്രകടനത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി നിശ്ചയിക്കരുത് എന്നും വാദിച്ചു.

4.5.4

ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക പ്ലാന്റുകളുടെ സവിശേഷമായ പ്രശ്നങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത് മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ പ്രത്യേക ഇളവുകൾ നൽകാവുന്നതാണെന്ന് ആർ-ഇൻഫ്ര-ജി സമർപ്പിച്ചു. എസ്.എച്ച്.ആർ (SHR) മാനദണ്ഡങ്ങൾ യൂണിറ്റിന്റെ വലുപ്പവുമായും പഴക്കവുമായും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നും അല്ലാതെ ഉൽപ്പാദന കമ്പനിയുടെ പ്രകടനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാകരുത് എന്നുമുള്ള തന്റെ വാദം വ്യക്തമാക്കുന്നതിനായി മറ്റ് റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷനുകൾ സ്വീകരിച്ച എസ്.എച്ച്.ആർ മാനദണ്ഡങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്തുത ഹർജിയിൽ ആർ-ഇൻഫ്ര-ജി എടുത്തുപറഞ്ഞു. കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു പ്ലാന്റിന് മേൽ മാനദണ്ഡങ്ങൾ കർശനമാക്കുന്നത് സമത്വമെന്ന തത്വത്തിനും കാര്യക്ഷമതയ്ക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിനും വിരുദ്ധമാണെന്നും ആർ-ഇൻഫ്ര-ജി കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

4.5.5

അതനുസരിച്ച്, ഡി.ടി.പി.എസിനായുള്ള (DTPS) മാനദണ്ഡങ്ങൾ കർശനമാക്കരുതെന്നും അത് വ്യവസായത്തിന്റെ നോർമേറ്റീവ് നിലവാരമായ 2450 kCal/kWh-ൽ തന്നെ നിലനിർത്തണമെന്നും ആർ-ഇൻഫ്ര-ജി കമ്മീഷനോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. പ്രസ്തുത ഹർജിയിൽ 2011 സെപ്റ്റംബർ 2-ന് കേസ് നമ്പർ 45-ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിൽ, ആർ-ഇൻഫ്ര-ജിയുടെ ഈ വാദത്തിന്മേൽ കമ്മീഷൻ പ്രത്യേക വിധിപ്രസ്താവന നടത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് ആർ-ഇൻഫ്ര-ജി സമർപ്പിച്ചു; എന്നിരുന്നാലും ആവശ്യമാണെങ്കിൽ എസ്.എച്ച്.ആർ, ഒ ആന്റ് എം (O&M) ചെലവുകൾ എന്നിവയ്ക്കായുള്ള എം.വൈ.ടി (MYT) മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ കമ്മീഷന് അധികാരം പ്രയോഗിക്കാവുന്നതാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു.

4.5.6

പ്ലാന്റിന്റെ മുൻകാല പ്രകടനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോ സ്റ്റേഷനും പ്രത്യേകം മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണെന്ന് കമ്മീഷൻ കരുതുന്നു. ഒരു പ്ലാന്റിന്റെ എസ്.എച്ച്.ആർ (SHR) എന്നത് പ്ലാന്റിന്റെ പഴക്കം, ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന സാങ്കേതികവിദ്യ, പ്ലാന്റ് നവീകരണത്തിനായി നടത്തിയ മൂലധനച്ചെലവ്, പതിവായ അറ്റകുറ്റപ്പണികൾക്കായി നടത്തുന്ന ചെലവുകൾ തുടങ്ങി വിവിധ ഘടകങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. അതിനാൽ, വിവിധ പ്ലാന്റുകൾക്കിടയിൽ എസ്.എച്ച്.ആറിൽ വലിയ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. കൂടാതെ, വ്യവസായത്തിലുടനീളമുള്ള പ്രകടനവും മൂലധന-പ്രവർത്തന ചെലവുകളും മാത്രം പരിഗണിച്ച് കമ്മീഷൻ ബെഞ്ച്മാർക്ക് നിശ്ചയിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മുൻകാലങ്ങളിലെന്നപോലെ കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് തുടരാൻ ഉൽപ്പാദന കമ്പനിക്ക് മതിയായ പ്രേരണ ലഭിച്ചെന്നു വരില്ല. അതിനാൽ, നിലവിലുള്ള തലത്തിലോ അതിലും മെച്ചമായോ പ്രവർത്തിക്കാൻ ഉൽപ്പാദന നിലയത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും അതോടൊപ്പം ഇൻസെന്റീവുകൾ നേടാൻ അവസരമുള്ളതുമായ ഒരു ലക്ഷ്യം നിശ്ചയിക്കുന്നതാണ് സമതുലിതമായ സമീപനം. മാത്രമല്ല, വിവിധ വിഷയങ്ങളിൽ എല്ലാ തത്പരകക്ഷികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പരിഗണിക്കുകയും ചർച്ച ചെയ്യുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഉചിതമായ

റെഗുലേറ്ററി നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിച്ചാണ് എം.വൈ.ടി റെഗുലേഷൻസ് 2011 അന്തിമമാക്കിയത്. മുകളിൽ ചർച്ച ചെയ്ത എല്ലാ വസ്തുതകളും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, എസ്.എച്ച്.ആറിനായുള്ള എം.വൈ.ടി മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തേണ്ട സാഹചര്യം കമ്മീഷൻ കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ, ആർ-ഇൻഫ്ര-ജി 2,450 kCal/kWh എന്ന എസ്.എച്ച്.ആർ നിർദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിലും, എം.വൈ.ടി റെഗുലേഷൻസ് 2011 പ്രകാരമുള്ള എസ്.എച്ച്.ആർ തന്നെയാണ് കമ്മീഷൻ പരിഗണിച്ചിരിക്കുന്നത്.

4.5.7

2011-12 സാമ്പത്തിക വർഷത്തേക്ക്, കേസ് നമ്പർ 163/2011-ലെ എ.ആർ.ആർ (ARR) ഉത്തരവിൽ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള എസ്.എച്ച്.ആർ തന്നെയാണ് കമ്മീഷൻ കണക്കിലെടുത്തിരിക്കുന്നത്. രണ്ടാമത്തെ നിയന്ത്രണ കാലയളവിലേക്ക് ആർ-ഇൻഫ്ര-ജിക്കായി കമ്മീഷൻ അംഗീകരിച്ച എസ്.എച്ച്.ആർ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

പട്ടിക 5: രണ്ടാമത്തെ നിയന്ത്രണ കാലയളവിലേക്ക് അംഗീകരിച്ച സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ്

സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് kCal/kWh	2011-12	2012-13	2013-14	2014-15	2015-16
ആർ ഇഫ്ര സമർപ്പിച്ച പ്രകാരം	2500	2450	2450	2450	2450
കമ്മീഷൻ	2500	2355	2360	2365	2370

അനുവദിച്ച പ്രകാരം					

12. 2012 ഒക്ടോബർ 25-ലെ ഉത്തരവിനെതിരെ 2012 ഡിസംബർ 7-ന് അപ്പീൽവാദി 2003-ലെ വൈദ്യുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 111 പ്രകാരം അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഫോർ ഇലക്ട്രിസിറ്റിക്ക് (APTEL) മുൻപാകെ അപ്പീൽ നൽകി. ദഹാനു ടി.പി.എസിന് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള എസ്.എച്ച്.ആർ (SHR) സമാന സാഹചര്യത്തിലുള്ള മറ്റ് ഉൽപ്പാദന യൂണിറ്റുകൾക്ക് തുല്യമല്ലാത്തതിനാൽ, 2011-ലെ താരിഫ് റെഗുലേഷൻസിലെ റെഗുലേഷൻ 99, 100 എന്നിവ പ്രകാരം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ പരിഹരിക്കാനും റെഗുലേഷനിൽ ഭേദഗതി വരുത്താനുമുള്ള അധികാരം എം.ഇ.ആർ.സി വിനിയോഗിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്ന് അപ്പീൽവാദി വാദിച്ചു.

13. മഹാരാഷ്ട്രയിലെ മറ്റ് ഉൽപ്പാദന നിലയങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ദഹാനു ടി.പി.എസിന് മാത്രമായി പ്രത്യേക എസ്.എച്ച്.ആർ നിശ്ചയിക്കുന്ന റെഗുലേഷൻ 44.2(d)-നെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് 2013 ഒക്ടോബർ 3-ന് അപ്പീൽവാദി ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയിൽ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം ഒരു റിട്ട് ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു. മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ ഇളവ് നൽകണമെന്ന ആവശ്യം നിരസിച്ചുകൊണ്ടുള്ള എം.ഇ.ആർ.സിയുടെ 2012 ഒക്ടോബർ 25-ലെ ഉത്തരവിനെതിരെ ട്രൈബ്യൂണലിൽ അപ്പീൽ നിലവിലുള്ള കാര്യവും അപ്പീൽവാദി വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

14. എം.ഇ.ആർ.സി (MERC) റിട്ട് ഹർജിയെ എതിർത്തു. 2010-11 മുതൽ 2015-16 വരെയുള്ള സാമ്പത്തിക വർഷങ്ങളിലെ ബിസിനസ് പ്ലാൻ അംഗീകാരത്തിനായും, 2012-13 മുതൽ 2015-16 വരെയുള്ള കാലയളവിൽ 2450 kCal/kWh എന്ന എസ്.എച്ച്.ആറിനായും (SHR) അപ്പീൽവാദി ഒരു പ്രധാന ഹർജി

ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നതായി എം.ഇ.ആർ.സി ബോധിപ്പിച്ചു. ബിസിനസ് പ്ലാൻ സംബന്ധിച്ച വിധിനിർണ്ണയ വേളയിൽ, താരിഫ് റെഗുലേഷനുകളിൽ ഉള്ള അതേ എസ്.എച്ച്.ആർ തന്നെയാണ് എം.ഇ.ആർ.സി സ്വീകരിച്ചത്. ട്രൈബ്യൂണലിന് മുൻപാകെ അപ്പീൽ നിലനിൽക്കുന്നതിനാൽ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള ഒരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം തേടാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് അർഹതയില്ലെന്ന് എം.ഇ.ആർ.സി വാദിച്ചു.

15. ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയിൽ റിട്ട് നടപടികൾ ആരംഭിച്ച സാഹചര്യത്തിൽ അപ്പീൽ നിലനിൽക്കില്ലെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് 2015 ഏപ്രിൽ 8-ന് അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഫോർ ഇലക്ട്രിസിറ്റി അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കി. റിട്ട് ഹർജിയിൽ വാദം കേൾക്കുന്ന സമയത്ത്, ട്രൈബ്യൂണലിലെ അപ്പീൽ നിലവിലില്ലെന്നും അത് തീർപ്പാക്കിയതായും തങ്ങൾ ഹൈക്കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിരുന്നതായി അപ്പീൽവാദി അവകാശപ്പെടുന്നു.

16. 2016 ഏപ്രിൽ 18-ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെ ഹൈക്കോടതി റിട്ട് ഹർജി തള്ളി. ഹർജിയിൽ കഴമ്പില്ലെന്ന നിഗമനത്തിലെത്തുന്നതിനായി ഹൈക്കോടതി താഴെ പറയുന്ന നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേർന്നു:

(i) വകുപ്പ് 181 നൽകുന്ന അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് നിയമപരമായ റെഗുലേഷനുകൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിൽ, സി.പി.ആർ.ഐ (CPRI) റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കരട് സമീപന രേഖയിൽ അപ്പീൽവാദി ഉൾപ്പെടെയുള്ള തൽപരകക്ഷികൾക്ക് നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകാൻ അവസരം നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ എം.ഇ.ആർ.സി പാലിച്ചിട്ടുണ്ട്;

(ii) മഹാരാഷ്ട്രയിലെ വിവിധ പവർ സ്റ്റേഷനുകളുടെ എസ്.എച്ച്.ആർ (SHR) മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനായി ഒരു പഠനം നടത്താൻ സി.പി.ആർ.ഐ-യെ (CPRI) ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. സി.പി.ആർ.ഐ ശേഖരിച്ച സാങ്കേതിക വിവരങ്ങൾ പരിഗണിക്കുകയും അവലോകനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം മാത്രമാണ് വിവിധ പവർ സ്റ്റേഷനുകൾക്കായി എസ്.എച്ച്.ആർ മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള താരിഫ് റെഗുലേഷനുകൾ വിജ്ഞാപനം ചെയ്തത്;

(iii) പ്രവർത്തന മാനദണ്ഡങ്ങൾ "കാര്യക്ഷമവും, മുൻകാല പ്രകടനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താവുന്നതും, കൈവരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതും, ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന കാര്യക്ഷമതയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതും" ആയിരിക്കണമെന്ന് നിഷ്കർഷിക്കുന്ന താരിഫ് പോളിസിയിലെ തത്വങ്ങൾ എം.ഇ.ആർ.സി നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അപ്പീൽവാദിയുടെ ദഹാനു ടി.പി.എസിന്റെ മുൻകാല പ്രകടനവും പരിഗണനയിലെടുത്തിരുന്നു;

(iv) അപ്പീൽവാദി ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ രണ്ട് കാരണങ്ങളാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല. ഹൈക്കോടതി അവ താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ ക്രമീകരിച്ചു:

"ഒന്നാമതായി, ഈ വാദം അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, മുൻകാല പ്രകടനം ഉൾപ്പെടെയുള്ള വിവിധ ഘടകങ്ങൾ പഠിച്ചുകൊണ്ട് എസ്.എച്ച്.ആർ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനായി നടത്തിയ വിദഗ്ധ വിശകലനവും ഓരോ താപവൈദ്യുത നിലയത്തിന്റെയും പ്രവർത്തനരീതി പരിശോധിച്ചതും പൂർണ്ണമായും നിഷ്ഫലമായിത്തീരും. രണ്ടാമതായി, വൈദ്യുതി താരിഫ് നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ പൊതുതാൽപ്പര്യം നേരിട്ട് ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ, താരിഫ് മാനദണ്ഡങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യബോധമുള്ള ഡാറ്റയുടെയും അതിന്റെ പരിഗണനയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഹർജിക്കാരന്റെ വാദം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ, യാഥാർത്ഥ്യബോധമുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ച്

യാഥാർത്ഥ്യത്തിന് നിരക്കാത്തതോ അല്ലെങ്കിൽ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നതോ ആയ മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്ന അവസ്ഥയുണ്ടാകും. ഇത് ഒരിക്കലും അനുവദനീയമല്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, വൈദ്യുതി ഉപഭോക്താക്കളുടെ താൽപ്പര്യത്തിന് വിരുദ്ധമായതിനാൽ അടിസ്ഥാനപരമായി പൊതുതാൽപ്പര്യത്തിന് എതിരുമാണ്. വൈദ്യുതി താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ രണ്ടാം എതിർകക്ഷി പിന്തുടരേണ്ട മാനദണ്ഡങ്ങളെയും നിബന്ധനകളെയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട്, തന്റെ ലാഭം മാത്രം മുൻനിർത്തിയാണ് ഹർജിക്കാരൻ ഈ വാദം ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ളത്."

(v) ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള തന്റെ അധികാരപരിധി വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ, സാങ്കേതിക മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുക്കാനോ എം.ഇ.ആർ.സി (MERC) നിശ്ചയിച്ച മാനദണ്ഡങ്ങൾ അനുചിതമാണെന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്താനോ ഹൈക്കോടതിക്ക് കഴിയില്ല;

(vi) 2003-ലെ വൈദ്യുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 181 പ്രകാരം താരിഫ് റെഗുലേഷനുകൾ രൂപീകരിക്കാനുള്ള അധികാരം നിയമനിർമ്മാണ സ്വഭാവമുള്ളതാണ്. ഈ റെഗുലേഷനുകൾ ഒരു അധീന നിയമനിർമ്മാണം ആണ്. വൈദ്യുതി നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന ഉചിതമായ നടപടിക്രമങ്ങൾ എം.ഇ.ആർ.സി പാലിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, അപ്പീൽവാദിയുടെ പവർ സ്റ്റേഷനായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള എസ്.എച്ച്.ആർ (SHR) സമാനമായ മറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളേക്കാൾ കുറഞ്ഞ നിരക്കിലാണെന്ന കാരണത്താൽ മാത്രം കോടതി ആ റെഗുലേഷനുകളിൽ ഇടപെടുകയില്ല;

(vii) എസ്.എച്ച്.ആർ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ ഉൽപ്പാദകന്റെ ലാഭക്ഷമത മാത്രമല്ല പരിഗണിക്കേണ്ടത്. വൈദ്യുതി ഉപഭോക്താക്കളുടെ താൽപ്പര്യം കൂടി കണക്കിലെടുത്താണ് റെഗുലേഷനുകൾ രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്; കൂടാതെ

(viii) അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി യെ സമീപിച്ചതിനുശേഷം, മതിയായ പരിഹാരം നൽകാൻ ട്രൈബ്യൂണലിന് സാധിക്കുമായിരുന്നിട്ടും "അതേ വിഷയത്തിൽ" അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിച്ചത് നീതീകരിക്കാനാവില്ല. നിയമപരമായ ഒരു ബദൽ പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിലവിലിരിക്കെ ഇത്തരമൊരു റിട്ട് ഹർജി സ്വീകരിക്കുന്നത് വൈദ്യുതി നിയമപ്രകാരമുള്ള നിയമപരമായ സംവിധാനങ്ങളെ നിഷ്ഫലമാക്കും. അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള ഈ ഹർജി നിയമനടപടികളുടെ ദുരുപയോഗമാണെന്ന് വിലയിരുത്തപ്പെട്ടു.

ഹർജി തള്ളുന്നതോടൊപ്പം അപ്പീൽവാദിക്ക് 1 ലക്ഷം രൂപ പിഴയും ഹൈക്കോടതി ചുമത്തി.

17. ഹൈക്കോടതി വിധി ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ പി. ചിദംബരം വാദിച്ചത്, ആപ്റ്റലിന് (APTEL) മുൻപാകെ അപ്പീൽ നിലനിൽക്കുന്നതിനാൽ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിച്ചത് നിയമനടപടികളുടെ ദുരുപയോഗമാണെന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ നിഗമനം ശരിയല്ല എന്നാണ്. ആപ്റ്റലിന് മുൻപാകെ അപ്പീൽ നിലവിലുള്ള കാര്യം ഹൈക്കോടതിയിലെ റിട്ട് ഹർജിയിലെ 27-ാം ഖണ്ഡികയിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നതായി മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ സമർപ്പിച്ചു:

“27. മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് പോലെ, എം.വൈ.ടി (MYT) റെഗുലേഷൻസിലെ റെഗുലേഷൻ 99, 100 എന്നിവ പ്രകാരം മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ ഇളവ് നൽകണമെന്ന ഹർജിക്കാരുടെ ആവശ്യം ഒന്നാം എതിർകക്ഷി നിരസിച്ചതിനെതിരെ 2012 ഒക്ടോബർ 25-ലെ ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഹർജിക്കാർ അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഫോർ ഇലക്ട്രിസിറ്റിക്ക് മുൻപാകെ അപ്പീൽ നമ്പർ 4/2013 സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാം ഹർജിക്കാരന് എസ്.എച്ച്.ആർ (SHR) മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്ന എം.വൈ.ടി റെഗുലേഷൻസിലെ റെഗുലേഷൻ 44.2 (d)-ന്റെ സാധുതയെയും നിയമസാധുതയെയും നിലനിൽപ്പിനെയുമാണ് ഈ ഹർജി ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്. മേൽപ്പറഞ്ഞതൊഴികെ, ഈ ഹർജിയിലെ

വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഹർജിക്കാർ ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതിയിലോ മറ്റ് ഹൈക്കോടതികളിലോ ഇന്ത്യൻ സുപ്രീം കോടതിയിലോ മറ്റ് ഹർജികളൊന്നും ഫയൽ ചെയ്തിട്ടില്ല."

എം.ഇ.ആർ.സി (MERC) ഉന്നയിച്ച എതിർപ്പിന് മറുപടിയായി, ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽവാദി സമർപ്പിച്ച റിജോയിണ്ടറിൽ (rejoinder) താഴെ പറയുന്ന അവകാശവാദം ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു:

"2.3. ഹർജിക്കാർ തങ്ങളുടെ ഹർജിയിലെ 27-ാം ഖണ്ഡികയിൽ മറ്റ് കാര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം, എം.വൈ.ടി (MYT) റെഗുലേഷൻസിലെ റെഗുലേഷൻ 99, 100 എന്നിവ പ്രകാരം മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ ഇളവ് നൽകണമെന്ന ഹർജിക്കാരുടെ ആവശ്യം നിരസിച്ച 156/2011-ലെ കേസിൽ 2012 ഒക്ടോബർ 25-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ആപ്റ്റലിന് (APTEL) മുൻപാകെ അപ്പീൽ നമ്പർ 4/2013 സമർപ്പിച്ച വിവരം ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതിയെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷൻ രൂപീകരിച്ച റെഗുലേഷനുകളുടെ സാധുതയോ നിയമസാധുതയോ പരിശോധിക്കാൻ അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഫോർ ഇലക്ട്രിസിറ്റിക്ക് അധികാരമോ അവകാശമോ അധികാരപരിധിയോ ഇല്ല എന്നത് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഇന്ത്യൻ സുപ്രീം കോടതി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നിയമമാണ്. നിലവിലെ റിട്ട് ഹർജിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് റെഗുലേഷൻ 44.2 (d)-നെയാണ്; ഹർജിയിലെ 27-ാം ഖണ്ഡികയിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് പോലെ ഇത് മറ്റൊരു കോടതിയിലുമുള്ള ഹർജിയുടെയോ അപ്പീലിന്റെയോ വിഷയമല്ല. വാസ്തവത്തിൽ, ഹർജിക്കാർ അപ്പീൽ മെമ്മോറാണ്ടത്തിന്റെ ഒരു പകർപ്പ് (അനുബന്ധങ്ങൾ കൂടാതെ) ഹർജിക്കൊപ്പം എക്സിബിറ്റ്-കെ (Exhibit-K) ആയി ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ഫോറം ഷോപ്പിംഗ് നടക്കുന്നു എന്ന വാദം നിഷേധിക്കുന്നു. ട്രൈബ്യൂണൽ പ്രസ്തുത അപ്പീൽ കേൾക്കുകയും, ഏത് സാഹചര്യത്തിലും, അപ്പീലിന്റെ അന്തിമ വാദസമയത്ത് ഹർജിക്കാർ അത് നിർബന്ധപൂർവ്വം ഉന്നയിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ പരാതി നിലനിൽക്കുന്നതല്ല."

അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള നടപടികളുടെ നിലനിൽപ്പിനെക്കുറിച്ച് അപ്പീൽവാദി സമർപ്പിച്ച വാദം, ട്രൈബ്യൂണലിന് മുൻപാകെയുള്ള അപ്പീലിന്റെ വ്യാപ്തിയും റിട്ട് ഹർജിയുടെ പരിധിയും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു എന്നതാണ്. 2011-ലെ താരിഫ് റെഗുലേഷൻസിലെ റെഗുലേഷൻ 99, 100 എന്നിവ പ്രകാരം മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ ഇളവ് നൽകണമെന്ന ആവശ്യം നിരസിച്ചുകൊണ്ടുള്ള എം.ഇ.ആർ.സിയുടെ 2012 ഒക്ടോബർ 25-ലെ ഉത്തരവിനെതിരെയാണ് അപ്പീൽവാദി ട്രൈബ്യൂണലിനെ സമീപിച്ചത്. എന്നാൽ, ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച ഹർജി റെഗുലേഷനുകളുടെ നിയമസാധുതയെയാണ് ചോദ്യം ചെയ്തത്; റെഗുലേഷനുകളുടെ സാധുത ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിനായി ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിക്കുക എന്നത് മാത്രമായിരുന്നു ലഭ്യമായ ഏക പോംവഴി.

18. അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള ഹർജിയുടെ നിലനിൽപ്പിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കവേ, ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് **പി.ടി.സി ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് v. സെൻട്രൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷൻ**[5] എന്ന കേസിൽ സ്ഥാപിച്ച നിയമപരമായ നിലപാട് ഹൈക്കോടതി വിസ്മരിച്ചുവെന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ വിലയിരുത്തൽ. സെൻട്രൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷൻ രൂപീകരിക്കുന്ന റെഗുലേഷനുകളുടെ സാധുത പരിശോധിക്കാൻ അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഫോർ ഇലക്ട്രിസിറ്റിക്ക് അധികാരമുണ്ടോ എന്ന് ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് പരിഗണിച്ചിരുന്നു. 2003-ലെ വൈദ്യുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 178 പ്രകാരം റെഗുലേഷനുകൾ രൂപീകരിക്കാനുള്ള അധികാരം സി.ഇ.ആർ.സിക്ക് (CERC) നൽകിയിട്ടുണ്ട്. വകുപ്പ് 178 പ്രകാരം രൂപീകരിച്ച ഒരു റെഗുലേഷന്റെ സാധുത ജുഡീഷ്യൽ റിവ്യൂ (judicial review) അധികാരമുള്ള കോടതിക്ക് മുൻപാകെ മാത്രമേ പരിശോധിക്കാൻ കഴിയൂ എന്ന് ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് വിധിച്ചു. ഒരു റെഗുലേഷന്റെ വ്യാഖ്യാനം സംബന്ധിച്ച തർക്കങ്ങളിൽ ട്രൈബ്യൂണലിന് തീരുമാനമെടുക്കാമെന്നും അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ വകുപ്പ് 111 പ്രകാരമുള്ള അപ്പീൽ നിലനിൽക്കുമെന്നും വ്യക്തമാക്കിയ

5 (2010) 4 SCC 603

കോടതി, റെഗുലേഷന്റെ സാധുത ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള അപ്പീൽ ട്രൈബ്യൂണലിന് മുൻപാകെ നിലനിൽക്കില്ലെന്നും വിധിച്ചു. പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിലെ കണ്ടെത്തലുകളുടെ സംഗ്രഹം മറ്റ് കാര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം താഴെ പറയുന്നവയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു:

"(iii) വകുപ്പ് 178 പ്രകാരമുള്ള ഒരു റെഗുലേഷൻ രൂപീകരിക്കുന്നത് ഡെലിഗേറ്റഡ് ലെജിസ്ലേഷൻ എന്ന അധികാരമുപയോഗിച്ചാണ്; അതിനാൽ അതിന്റെ സാധുത കോടതികൾക്ക് മുൻപാകെയുള്ള ജൂഡീഷ്യൽ റിവ്യൂ നടപടികളിലൂടെ മാത്രമേ പരിശോധിക്കാൻ കഴിയൂ, അല്ലാതെ വൈദ്യുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 111 പ്രകാരം അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഫോർ ഇലക്ട്രിസിറ്റിക്ക് മുൻപാകെയുള്ള അപ്പീലിലൂടെയല്ല.

(iv) 2003-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 121, അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണലിന് ജൂഡീഷ്യൽ റിവ്യൂ അധികാരം നൽകുന്നില്ല. വകുപ്പ് 121-ലെ "ഉത്തരവുകൾ", "നിർദ്ദേശങ്ങൾ" അല്ലെങ്കിൽ "മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ" എന്നീ വാക്കുകൾ അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഫോർ ഇലക്ട്രിസിറ്റിക്ക് ജൂഡീഷ്യൽ റിവ്യൂ അധികാരം നൽകുന്നില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ചില നിയമങ്ങൾ പ്രകാരം രൂപീകരിച്ച ട്രൈബ്യൂണലുകൾക്ക് ജൂഡീഷ്യൽ റിവ്യൂ അധികാരം വ്യക്തമായി നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഈ വിധിന്യായത്തിൽ ഈ കോടതി അത്തരം ഇംഗ്ലീഷ് മാതൃകകൾ വിശകലനം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. നിലവിലെ 2003-ലെ നിയമത്തിൽ, വകുപ്പ് 178 പ്രകാരം നിർമ്മിച്ച റെഗുലേഷനുകളുടെ സാധുത പരിശോധിക്കാനുള്ള ജൂഡീഷ്യൽ റിവ്യൂ അധികാരം അപ്പലേറ്റ് ഇലക്ട്രിസിറ്റി ട്രൈബ്യൂണലിന് നൽകിയിട്ടില്ല.

(v) വകുപ്പ് 178 പ്രകാരം നിർമ്മിച്ച ഒരു റെഗുലേഷന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തെച്ചൊല്ലി വിധിനിർണ്ണയ വേളയിൽ ഒരു തർക്കം ഉടലെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 111 പ്രകാരം അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണലിന് മുൻപാകെ തീർച്ചയായും അപ്പീൽ നിലനിൽക്കും; എന്നിരുന്നാലും, വകുപ്പ് 178 പ്രകാരം നിർമ്മിച്ച റെഗുലേഷന്റെ സാധുതയെക്കുറിച്ച് അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണലിന് മുൻപാകെ അപ്പീൽ നൽകാൻ കഴിയില്ല."

അതുകൊണ്ട് കോടതിയുടെ നിഗമനം താഴെ പറയുന്ന രീതിയിലായിരുന്നു:

“2003-ലെ വൈദ്യുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 178 പ്രകാരം സെൻട്രൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷൻ രൂപീകരിച്ച റെഗുലേഷനുകളുടെ സാധുത തീരുമാനിക്കാൻ അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഫോർ ഇലക്ട്രിസിറ്റിക്ക് അധികാരമില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഭാരതീയ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം ജൂഡീഷ്യൽ റിവ്യൂ തേടിക്കൊണ്ട് റെഗുലേഷനുകളുടെ സാധുത ചോദ്യം ചെയ്യാവുന്നതാണ്.”

മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്വങ്ങൾ സി.ഇ.ആർ.സി വകുപ്പ് 178 പ്രകാരം രൂപീകരിച്ച റെഗുലേഷനുകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഉരുത്തിരിഞ്ഞതെങ്കിലും, ആ വിധിന്യായത്തിന്റെ യുക്തി സംസ്ഥാന ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷനുകൾ വകുപ്പ് 181 പ്രകാരം രൂപീകരിക്കുന്ന റെഗുലേഷനുകൾക്കും ബാധകമാണ്. ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് സ്ഥിരീകരിച്ച ഈ നിയമപരമായ നിലപാട് കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള ഭരണഘടനാപരമായ പരിഹാരമാർഗ്ഗം തേടിയതിന് അപ്പീൽവാദിയെ ഹൈക്കോടതി ആക്ഷേപിച്ചത് നീതീകരിക്കാനാവില്ലെന്ന് ഈ കോടതിക്ക് വ്യക്തമായ ബോധ്യമുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, എം.ഇ.ആർ.സി (MERC) രൂപീകരിച്ച റെഗുലേഷനുകളുടെ സാധുത ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ഹർജി ഹൈക്കോടതിയിൽ മാത്രമേ നൽകാൻ കഴിയൂ. അതിനാൽ, അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചതിന് പിഴ ചുമത്തിയത് അന്യായമായിരുന്നു. എസ്.എച്ച്.ആർ (SHR) മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ ഇളവ് നൽകണമെന്ന എം.ഇ.ആർ.സിക്കുള്ളിലെ അപേക്ഷയിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്ത ട്രൈബ്യൂണലിലെ അപ്പീൽ നടപടികളെക്കുറിച്ച് അപ്പീൽവാദി സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ, അവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് വസ്തുതകൾ മറച്ചുവെക്കൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ട്രൈബ്യൂണലിന് മുൻപാകെയുള്ള വാദം എസ്.എച്ച്.ആർ മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ ഇളവ് നൽകണമെന്നതായിരുന്നു. എന്നാൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് മുൻപാകെയുള്ള വാദം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട എസ്.എച്ച്.ആർ വിവേചനപരവും അധികാരപരിധിക്ക്

പുറത്തുള്ളതും ആണെന്നതായിരുന്നു. സംശയമില്ലാതെ തന്നെ, അപ്പീൽവാദി ട്രൈബ്യൂണലിൽ വിജയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഹൈക്കോടതിയിലെ ചോദ്യം ഒഴിവാക്കാൻ ഒരുപക്ഷേ സാധിക്കുമായിരുന്നു. മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ കോടതിയെ അറിയിച്ചത് പോലെ, അപ്പീൽവാദി ട്രൈബ്യൂണലിന് മുൻപാകെയുള്ള തന്റെ വാദവുമായി മുന്നോട്ട് പോയിരുന്നില്ല. അതിനാൽ, റിട്ട് ഹർജി നിലനിൽക്കില്ലെന്ന് വിധിക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല.

19. റെഗുലേഷനുകളുടെ നിയമസാധുത സംബന്ധിച്ച ചോദ്യത്തിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങൾ ഹൈക്കോടതി പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2011-ലെ താരിഫ് റെഗുലേഷൻസിലെ റെഗുലേഷൻ 44.2(d)-യുടെ ഭരണഘടനാപരമായ സാധുതയാണ് ഈ നടപടികളിലെ തർക്കവിഷയം. വിവേചനം എന്ന വാദത്തിന്മേൽ ഊന്നിയാണ് കോടതിക്ക് മുൻപാകെയുള്ള അടിസ്ഥാന ചോദ്യം രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഈ വാദം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ പി. ചിദംബരം താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ബോധിപ്പിച്ചു:

(i) റെഗുലേഷൻ 44.2(d) ദേശീയ താരിഫ് നയത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്. വകുപ്പ് 181 പ്രകാരം റെഗുലേഷനുകൾ രൂപീകരിക്കുമ്പോൾ, "ദേശീയ വൈദ്യുതി നയവും താരിഫ് നയവും" മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശമായി സ്വീകരിക്കണമെന്ന് വകുപ്പ് 61(i) എം.ഇ.ആർ.സിയോട് (MERC) ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. കേന്ദ്ര ഊർജ്ജ മന്ത്രാലയം 2006 ജനുവരി 6-ന് വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത ദേശീയ താരിഫ് നയത്തിലെ ഖണ്ഡം 5.3(f) പ്രകാരം, പ്രവർത്തന മാനദണ്ഡങ്ങളും താരിഫുകളും "നോർമേറ്റീവ് തലങ്ങളിൽ" (normative levels) മാത്രമായിരിക്കണം, അല്ലാതെ "നോർമേറ്റീവ് ആണോ അതോ യഥാർത്ഥമാണോ കുറവ്" എന്ന രീതിയിലാകരുത്. നോർമേറ്റീവ് തലങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട്, അപ്പീൽവാദിയുടെ ഊർജ്ജക്ഷമതയുള്ള പ്രകടനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർക്കായി കൂടുതൽ കർശനമായ എസ്.എച്ച്.ആർ (SHR) ആണ് റെഗുലേഷൻ 44.2(d) നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്;

(ii) എം.ഇ.ആർ.സി (MERC) നിയോഗിച്ച സി.പി.ആർ.ഐ (CPRI) റിപ്പോർട്ടിൽ, ആർ-ഇൻഫ്രയുടെ (RInfra) ദഹാനു ടി.പി.എസ്, എം.എസ്.പി.ജി.സി.എല്ലിന്റെ (MSPGCL) പരസ് യൂണിറ്റ് 3, പർളി യൂണിറ്റ് 6, ടി.പി.സി-ജി (TPC-G) യൂണിറ്റ് 8 എന്നിവയുമായുള്ള താരതമ്യത്തെക്കുറിച്ച് താഴെ പറയുന്ന നിഗമനങ്ങളാണുള്ളത്:

"ii. ഡി.ടി.പി.എസ് (DTPS) യൂണിറ്റുകൾ പർളി യൂണിറ്റ് 6, പരസ് യൂണിറ്റ് 3, ടാറ്റാ ട്രോംബെ യൂണിറ്റ് 8 എന്നിവയ്ക്ക് സമാനമാണ്. ഭാരത് ഹെവി ഇലക്ട്രിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡ് ഇന്ത്യയിൽ ഏകദേശം 25 യൂണിറ്റുകളിൽ ആവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള 250 മെഗാവാട്ടിന്റെ പൊതുവായ അല്ലെങ്കിൽ സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഡിസൈനിലുള്ളവയാണ് ഇവ.

iii. രണ്ട് ഡി.ടി.പി.എസ് യൂണിറ്റുകൾക്കും ബോയിലർ ഭാഗത്ത് 8 ശതമാനം സ്റ്റീം ഫ്ലോ (BMCR flow), ടർബൈൻ ഭാഗത്ത് 5 ശതമാനം പവർ ഔട്ട്പുട്ട് (VWO flow), ജനറേറ്റർ ഭാഗത്ത് 16 ശതമാനം (കേപ്പബിലിറ്റി കെർവ്), ജനറേറ്റർ ട്രാൻസ്ഫോർമർ ഭാഗത്ത് 23 ശതമാനം എന്നിങ്ങനെ പ്രവർത്തന മാർജിനുകൾ ഉണ്ട്. പരസ് യൂണിറ്റ് 3, പർളി യൂണിറ്റ് 6, ടാറ്റാ ട്രോംബെ യൂണിറ്റ് 8 എന്നിവയുൾപ്പെടെ ഭാരത് ഹെവി ഇലക്ട്രിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡ് വിതരണം ചെയ്ത എല്ലാ 250 മെഗാവാട്ട് യൂണിറ്റുകളിലും ഈ മാർജിനുകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്."

കൂടാതെ, സി.പി.ആർ.ഐ റിപ്പോർട്ട് ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുന്നു:

"vii. ഒ.ഇ.എം (OEM) നൽകിയിട്ടുള്ള എല്ലാ മാർജിനുകളും സംയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, 250 മെഗാവാട്ട് എന്ന ഡിസൈൻ മൂല്യത്തിന് പകരം 268 മെഗാവാട്ട് വരെ ലോഡ് ചെയ്യാൻ ആർ-ഇൻഫ്രയ്ക്ക് സാധിച്ചു. എല്ലാ

ഘടകങ്ങളും ഒ.ഇ.എം പരിധികൾക്കുള്ളിൽ തന്നെയാണെന്ന് ഡി.ടി.പി.എസ് ഉറപ്പുവരുത്തിയതിനാൽ ഈ ലോഡ് നിലനിർത്തുന്നത് യൂണിറ്റിന്റെ ആയുസ്സിനെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കുന്നില്ല. ഉയർന്ന ഊർജ്ജക്ഷമത അല്ലെങ്കിൽ യൂണിറ്റിന്റെ കുറഞ്ഞ ഹീറ്റ് റേറ്റ് കാരണമാണ് ഇത്രയും ഉയർന്ന ലോഡബിലിറ്റി സാധ്യമായത്. പ്ലാന്റിന്റെ ഹീറ്റ് റേറ്റ് അതിന്റെ ഡിസൈൻ ഹീറ്റ് റേറ്റിൽ നിന്നുള്ള വ്യതിയാനം കുറവായിരിക്കുമ്പോൾ, ഉപകരണങ്ങളിലെ താപോല്പാദനം കുറവായിരിക്കും; ഇത് നിശ്ചിത പരിധികൾ കവിയാതിരിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. 2007-08 കാലയളവിൽ ഇന്ത്യയിലെ 66 യൂണിറ്റുകൾ ശരാശരി വാർഷിക പ്ലാന്റ് ലോഡിംഗ് 100 ശതമാനത്തിലധികം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്."

ആർ-ഇൻഫ്രയുടെ ദഹാനു ടി.പി.എസ് യൂണിറ്റുകൾ പർളി യൂണിറ്റ് 6, പരസ് യൂണിറ്റ് 3 (MSPGCL), ട്രോംബെ യൂണിറ്റ് 8 (ടാറ്റ പവർ) എന്നിവയ്ക്ക് സമാനമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ യൂണിറ്റുകൾക്കെല്ലാം ഒരേ ഡിസൈനും നിലവാരവും ഒരേ നിർമ്മാതാക്കളുമാണുള്ളത് (OEM). അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദി മെച്ചപ്പെട്ട പ്രകടനം കാഴ്ചവെച്ചു എന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം അവർക്ക് കൂടുതൽ കർശനമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ ബാധകമാക്കാൻ കഴിയില്ല;

(iii) ഏതായാലും, അടുത്ത നിയന്ത്രണ കാലയളവായ 2016-20-ൽ, അപ്പീൽവാദിയെ മറ്റ് താപവൈദ്യുത നിലയങ്ങൾക്ക് തുല്യമായി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2011-16 കാലയളവിൽ മാത്രം ഒരു വേർതിരിവ് കാണിക്കുന്നതിനോ ഡി.ടി.പി.എസിന്റെ (DTPS) കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ കർശനമായ എസ്.എച്ച്.ആർ (SHR) മാനദണ്ഡങ്ങൾ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നതിനോ ന്യായമായ കാരണങ്ങളില്ല. 2011-16 കാലയളവിൽ അപ്പീൽവാദിയുടെ ഡി.ടി.പി.എസ് യൂണിറ്റിന് മേൽ കൂടുതൽ കർശനമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചതിലൂടെ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ലംഘിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഏകപക്ഷീയമായ അധികാരപ്രയോഗമാണ് എം.ഇ.ആർ.സി (MERC) നടത്തിയത്; കൂടാതെ

(iv) വാസ്തവത്തിൽ, ഹൈക്കോടതി അനുമാനിച്ചത് പോലെ സി.പി.ആർ.ഐ (CPRI) അപ്പീൽവാദിയുടെ ഡി.ടി.പി.എസ് യൂണിറ്റിനായി ഒരു "ട്രാജക്ടറി" നൽകിയിരുന്നില്ല. കാര്യക്ഷമത കുറഞ്ഞ പ്ലാന്റുകൾക്ക് വേണ്ടിയാണ് ഒരു ട്രാജക്ടറി നൽകിയിരുന്നത്.

20. മറുഭാഗത്ത്, അപ്പീൽവാദിക്കുവേണ്ടി ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട വാദങ്ങളെ എതിർത്തുകൊണ്ട്, എതിർകക്ഷികൾക്കായി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ എസ്.കെ. റുങ്ത താഴെ പറയുന്ന വാദങ്ങൾ ബോധിപ്പിച്ചു:

(i) ഒരു യൂണിറ്റ് വൈദ്യുതോർജ്ജം ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ താപോർജ്ജത്തെയാണ് എസ്.എച്ച്.ആർ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ മാനദണ്ഡമാണ് തിരികെ ഈടാക്കാൻ അനുവദിക്കുന്ന കൽക്കരിയുടെയും അനുബന്ധ വാതകത്തിന്റെയും ചെലവ് നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. എസ്.എച്ച്.ആർ നിശ്ചയിക്കുന്നത് ഉപഭോക്താവിൽ നിന്ന് ഈടാക്കുന്ന ഊർജ്ജച്ചെലവിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു;

(ii) അപ്പീൽവാദിയുടെ ദഹാനു ടി.പി.എസും എം.എസ്.പി.ജി.സി.എല്ലിന്റെ (MSPGCL) പർളി യൂണിറ്റ് 6, പരസ് യൂണിറ്റ് 3 എന്നിവയും ടാറ്റാ പവറിന്റെ ട്രോംബെ യൂണിറ്റ് 8-ഉം തമ്മിൽ തുല്യതയുള്ളതായി സി.പി.ആർ.ഐ (CPRI) റിപ്പോർട്ട് കണ്ടെത്തി എന്ന വാദത്തിൽ അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരു പിഴവുണ്ട്. സി.പി.ആർ.ഐ കണ്ടെത്തിയത് സ്പെസിഫിക്കേഷനുകളിലെ (specifications) തുല്യത മാത്രമാണ്, അല്ലാതെ പ്രകടനത്തിലല്ല (performance). മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്ന് യൂണിറ്റുകൾ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ച തീയതികൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

* പരസ് 3: 2008 മാർച്ച് 31;

* പർളി 6: 2007 നവംബർ 1;

* ടി.പി.സി 8: 2008 മാർച്ച് 31.

എന്നാൽ അപ്പീൽവാദിയുടെ ദഹാനുവിലെ യൂണിറ്റ് പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചത് 1995-ലാണ്. ഡി.ടി.പി.എസിന്റെ പ്രകടനം പർളി യൂണിറ്റ് 6, പരസ് യൂണിറ്റ് 3, ട്രോംബെ യൂണിറ്റ് 8 എന്നിവയ്ക്ക് തുല്യമാണെന്ന നിഗമനത്തിൽ സി.പി.ആർ.ഐ എത്തിയിട്ടില്ല;

(iii) സി.പി.ആർ.ഐ റിപ്പോർട്ട് ഡി.ടി.പി.എസിനെയും ടാറ്റാ പവർ, എം.എസ്.പി.ജി.സി.എൽ എന്നിവയുടെ യൂണിറ്റുകളെയും വെവ്വേറെയാണ് വിലയിരുത്തിയിട്ടുള്ളത്. സി.പി.ആർ.ഐ പഠനം പർളി യൂണിറ്റ് 6, പരസ് യൂണിറ്റ് 3, ട്രോംബെ യൂണിറ്റ് 8 എന്നിവയ്ക്ക് വേണ്ടിയുള്ളതായിരുന്നു എന്ന് വാദിക്കുന്നത് വസ്തുതാപരമായി തെറ്റാണ്;

(iv) 2003-ലെ വൈദ്യുതി നിയമം നടപ്പിലാക്കിയതിന് ശേഷം, ആദ്യത്തെ എം.വൈ.ടി (MYT) റെഗുലേഷനുകൾ 2005-ൽ വിളംബരം ചെയ്തു. ആ ഘട്ടത്തിൽ അടിസ്ഥാന പഠനത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ എല്ലാ യൂണിറ്റുകളെയും ഒരേ നിലയിലാണ് പരിഗണിച്ചിരുന്നത്;

(v) അനുയോജ്യമായ കമ്മീഷൻ താരിഫ് പോളിസിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള തത്വങ്ങളാൽ "നയിക്കപ്പെടണം" എന്ന് വകുപ്പ് 61(i) ആവശ്യപ്പെടുന്നു. താരിഫ് റെഗുലേഷനുകൾ രൂപീകരിക്കുമ്പോൾ കണക്കിലെടുക്കേണ്ട ഘടകങ്ങളെക്കുറിച്ച് താരിഫ് പോളിസി വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്;

(vi) 2011-16 കാലയളവിനെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന എം.വൈ.ടി (MYT) റെഗുലേഷൻസ് പ്രകാരം, എസ്.എച്ച്.ആർ (SHR) മുഖേനയുണ്ടാകുന്ന ലാഭം ഉൽപ്പാദകനും ഉപഭോക്താവും തമ്മിൽ എന്ന

അനുപാതത്തിലാണ് പങ്കിട്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ 2015-ലെ റെഗുലേഷനിൽ ഈ പങ്കിടൽ അനുപാതം മാറ്റുകയും ലാഭത്തിന്റെ മൂന്നിൽ രണ്ട് ഭാഗം ഉപഭോക്താവിന് ലഭ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു;

(vii) 2006-07 മുതൽ 2009-10 വരെയുള്ള കാലയളവിൽ അപ്പീൽവാദി കൈവരിച്ച എസ്.എച്ച്.ആർ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ മാനദണ്ഡം നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനം വ്യക്തമാകും. ഇതേ തത്വം തന്നെയാണ് ടാറ്റാ പവറിന്റെ കാര്യത്തിലും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്;

(viii) ഒരു സബോർഡിനേറ്റ് ലെജിസ്ലേഷൻ പ്രകടമായ യുക്തിരഹിത്യമോ ആനുപാതികത എന്ന തത്വത്തിന്റെ ലംഘനമോ നേരിടുന്നതായി കണ്ടെത്തിയാൽ അല്ലാതെ അത് അധികാരപരിധിക്ക് പുറത്തുള്ളതായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല.

21. ഈ വാദങ്ങളാണ് ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് വരുന്നത്.

22. താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കാനുള്ള അധികാരം നിയമനിർമ്മാണ സ്വഭാവമുള്ളതാണ്. 2003-ലെ വൈദ്യുതി നിയമത്തിലെ താരിഫുകളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഭാഗം VII-ലാണ് വകുപ്പ് 61 ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. വകുപ്പ് 61 ഇപ്രകാരം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു:

"വകുപ്പ് 61. താരിഫ് റെഗുലേഷനുകൾ: ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി, അനുയോജ്യമായ കമ്മീഷൻ താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും വ്യക്തമാക്കേണ്ടതാണ്; അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ താഴെ പറയുന്നവയാൽ നയിക്കപ്പെടേണ്ടതുമാണ്, അതായത്:-

(a) ഉൽപ്പാദന കമ്പനികൾക്കും ട്രാൻസ്മിഷൻ ലൈസൻസികൾക്കും ബാധകമായ താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനായി സെൻട്രൽ കമ്മീഷൻ വ്യക്തമാക്കിയ തത്വങ്ങളും രീതിശാസ്ത്രങ്ങളും;

(b) വൈദ്യുതിയുടെ ഉൽപ്പാദനം, പ്രസരണം, വിതരണം, വിതരണം എന്നിവ വാണിജ്യ തത്വങ്ങളിലൂന്നിയാണ് നടത്തുന്നതെന്ന് ഉറപ്പാക്കൽ;

(c) മത്സരം, കാര്യക്ഷമത, വിഭവങ്ങളുടെ മിതമായ ഉപയോഗം, മികച്ച പ്രകടനം, അനുയോജ്യമായ നിക്ഷേപം എന്നിവയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ;

(d) ഉപഭോക്താവിന്റെ താൽപ്പര്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ വൈദ്യുതിയുടെ ചിലവ് ന്യായമായ രീതിയിൽ തിരികെ ഈടാക്കൽ;

(e) പ്രകടനത്തിലെ കാര്യക്ഷമതയ്ക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുന്ന തത്വങ്ങൾ;

(f) മൾട്ടി ഇയർ താരിഫ് തത്വങ്ങൾ;

(g) താരിഫ് ക്രമേണ വൈദ്യുതി വിതരണത്തിനുള്ള ചിലവിനെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും അനുയോജ്യമായ കമ്മീഷൻ വ്യക്തമാക്കിയ രീതിയിൽ ക്രോസ്-സബ്സിഡികൾ കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക;

(h) കോ-ജനറേഷൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കലും പുനരുപയോഗിക്കാവുന്ന ഊർജ്ജ സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്നുള്ള വൈദ്യുതി ഉൽപ്പാദനവും;

(i) ദേശീയ വൈദ്യുതി നയവും താരിഫ് നയവും:

എന്നാൽ 1948-ലെ ഇലക്ട്രിസിറ്റി (സപ്ലൈ) നിയമം, 1998-ലെ ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷൻ നിയമം, ഷെഡ്യൂളിൽ വ്യക്തമാക്കിയ മറ്റ് നിയമങ്ങൾ എന്നിവ പ്രകാരം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും, ഒരു വർഷത്തേക്കോ അല്ലെങ്കിൽ ഈ വകുപ്പിന് കീഴിൽ താരിഫ് നിബന്ധനകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത് വരെയോ, ഏതാണോ നേരത്തെ വരുന്നത് അതുവരെ തുടരുന്നതാണ്."

നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും അനുയോജ്യമായ കമ്മീഷൻ വ്യക്തമാക്കണമെന്ന് വകുപ്പ് 61 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ (a) മുതൽ (i) വരെയുള്ള ഖണ്ഡങ്ങളിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ കമ്മീഷൻ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവയിൽ ഖണ്ഡം (i) എന്നത് ദേശീയ വൈദ്യുതി നയവും താരിഫ് നയവുമാണ്.

23. നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനായി, നിയമത്തോടും ചട്ടങ്ങളോടും യോജിച്ചുപോകുന്ന രീതിയിൽ റെഗുലേഷനുകൾ നിർമ്മിക്കാൻ വകുപ്പ് 181 സംസ്ഥാന കമ്മീഷനുകളെ ശാക്തീകരിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ റെഗുലേഷനുകൾ നിർമ്മിക്കാവുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് "വകുപ്പ് 61[6] പ്രകാരമുള്ള താരിഫ് നിർണ്ണയത്തിനുള്ള നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും". താരിഫ് നിർണ്ണയത്തിനുള്ള നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും വ്യക്തമാക്കുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 61 അനുശാസിക്കുന്നത് പോലെ (a) മുതൽ (i) വരെയുള്ള ഘടകങ്ങളാൽ കമ്മീഷൻ "നയിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്". "നയിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്" എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ രണ്ട് ഘടകങ്ങളുണ്ട്: 'നയിക്കപ്പെടണം' എന്ന നിർബന്ധവും, 'മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം' (guidance) എന്ന ഘടകവും. താരിഫ് നിർണ്ണയത്തിനുള്ള നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും

6 വകുപ്പ് 181 (2)(zd)

നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ (a) മുതൽ (i) വരെയുള്ള ക്ലോസുകൾ കമ്മീഷന് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുന്നു. (a) മുതൽ (i) വരെയുള്ള ഖണ്ഡങ്ങളിൽ പറയുന്ന ഘടകങ്ങൾ അനുയോജ്യമായ കമ്മീഷൻ നിർബന്ധമായും മനസ്സിൽ വെച്ചിരിക്കണം എന്നാണ് "നയിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്" എന്ന പ്രയോഗം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശക ഘടകങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ, അനുയോജ്യമായ കമ്മീഷൻ താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കുമ്പോൾ പരിഗണിക്കേണ്ട സുപ്രധാനമായ കാര്യങ്ങളാണ് ഇവ നൽകുന്നത്.

24. ദേശീയ താരിഫ് നയത്തിന് വിവിധങ്ങളായ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത് ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് ന്യായമായതും മത്സരധിഷ്ഠിതവുമായ നിരക്കിൽ വൈദ്യുതി ലഭ്യത ഉറപ്പാക്കുക എന്നതാണ്. ഈ മേഖലയുടെ സാമ്പത്തിക ഭദ്രത ഉറപ്പാക്കാനും നിക്ഷേപങ്ങളെ ആകർഷിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഊന്നിപ്പറയാനും ഈ നയം ശ്രമിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികമായി നിലനിൽപ്പുള്ള ഒരു വൈദ്യുതി മേഖല എന്നത് മൊത്തത്തിലുള്ള റെഗുലേറ്ററി ചട്ടക്കൂടിന്റെ സുപ്രധാന വശമാണ്. റെഗുലേറ്ററി സമീപനങ്ങളിൽ സുതാര്യത, സ്ഥിരത, പ്രവചനാതീതത എന്നിവ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത നയത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ എടുത്തുപറയുന്നു. റെഗുലേറ്ററി റിസ്കിനെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണകൾ കുറയ്ക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും നയം ഊന്നിപ്പറയുന്നു. ഒടുവിലായി, മത്സരക്ഷമത, പ്രവർത്തനങ്ങളിലെ കാര്യക്ഷമത, വിതരണത്തിന്റെ ഗുണനിലവാരത്തിലെ പുരോഗതി എന്നിവ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും നയം അംഗീകരിക്കുന്നു. താരിഫുകൾക്കായുള്ള റെഗുലേറ്ററി ചട്ടക്കൂട് രൂപകൽപ്പന ചെയ്യുമ്പോൾ, നിയമസഭയുടെ പ്രതിനിധി (അതായത് കമ്മീഷൻ) താരിഫ് നയത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പരസ്പരവിരുദ്ധമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു സന്തുലിതാവസ്ഥ കൊണ്ടുവരേണ്ടതുണ്ട്.

25. ഈ പ്രക്രിയയുടെ ഭാഗമായി, ഉപഭോക്താക്കളും ഉൽപ്പാദകരും ഉൾപ്പെടെയുള്ള വിവിധ സ്റ്റേക്ക് ഹോൾഡർമാരുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ കമ്മീഷൻ മനസ്സിൽ വെക്കേണ്ടതുണ്ട്. താരിഫ് രൂപീകരണ

പ്രക്രിയയ്ക്ക് തുല്യ പ്രാധാന്യമുണ്ട്; കാരണം ആ നടപടിക്രമങ്ങളിലൂടെയാണ് സ്ഥിരത, സുതാര്യത, പ്രവചനാതീതത എന്നിവയുടെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത്. താരിഫ് രൂപകൽപ്പനയിലെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളാണ് മത്സരം, കാര്യക്ഷമത, വിതരണത്തിന്റെ ഗ്രണനിലവാരം എന്നിവ. ഇൻസെന്റീവുകളും ഡിസിൻസെന്റീവുകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രവർത്തന മാനദണ്ഡങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെയും, പ്രവർത്തനങ്ങളിലെ കാര്യക്ഷമതയിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങൾ ഉപഭോക്താക്കളുമായി പങ്കുവെക്കുന്നത് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ഉചിതമായ ക്രമീകരണം നൽകേണ്ടതിന്റെയും ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് താരിഫ് നയത്തിലെ ഖണ്ഡം 5.3(f) പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഖണ്ഡിക 5.3(h)(2)-ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന കേസുകളിലൊഴികെ, താരിഫുകളിലെ പ്രവർത്തന തലങ്ങൾ "നോർമേറ്റീവ് ലെവലിൽ" മാത്രമേ നിശ്ചയിക്കാവൂ, അല്ലാതെ "നോർമേറ്റീവ് ആണോ അതോ യഥാർത്ഥമാണോ കുറവ്" എന്ന നിലയിലാകരുത്. കഴിഞ്ഞ കുറെ വർഷങ്ങളായി പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിശ്ചിത മാനദണ്ഡത്തേക്കാൾ വളരെ താഴെയായിരിക്കുന്ന കേസുകളെക്കുറിച്ചാണ് ഖണ്ഡിക 5.3(h)(2) പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ, വരുമാന ആവശ്യകതയും ട്രാജക്ടറികളും നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാരംഭ ഘട്ടം നിശ്ചിത തലങ്ങളിൽ നിശ്ചയിക്കാതെ കുറച്ചുകൂടി ലഘുവായ തലത്തിലാണ് നിശ്ചയിക്കുക. ഖണ്ഡം 5.3(f) പ്രകാരം, പ്രവർത്തന മാനദണ്ഡങ്ങൾ പല നിബന്ധനകളും പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവ (i) കാര്യക്ഷമമായിരിക്കണം; (ii) മുൻകാല പ്രകടനവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താവുന്നതായിരിക്കണം; (iii) കൈവരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതായിരിക്കണം; കൂടാതെ ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന കാര്യക്ഷമതയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതുമായിരിക്കണം. മറ്റ് ഘടകങ്ങൾക്കൊപ്പം ഏറ്റവും പുതിയ സാങ്കേതിക മുന്നേറ്റങ്ങൾ, ഇന്ധനം, ഉപകരണങ്ങളുടെ പഴക്കം, പ്രവർത്തനത്തിന്റെ സ്വഭാവം, ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് നൽകേണ്ട സേവനത്തിന്റെ നിലവാരം എന്നിവയും അവ പരിഗണിച്ചേക്കാം. തുടർച്ചയായതും തെളിയിക്കപ്പെട്ടതുമായ കാര്യക്ഷമതയില്ലായ്മ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുകയും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും വേണം. പ്രവർത്തന മാനദണ്ഡങ്ങൾ കാര്യക്ഷമത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും കാര്യക്ഷമമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മൂലം ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങൾ വൈദ്യുതി ഉപഭോക്താക്കളുമായി പങ്കുവെക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നതിനും

വേണ്ടിയുള്ളതായിരിക്കണം. അതിനാൽ, പ്രവർത്തന മാനദണ്ഡങ്ങൾ മുൻകാലങ്ങളിലെ പ്രകടനത്തെയും ഭാവിയിലെ നേട്ടങ്ങൾക്കായുള്ള ശേഷിയെയും ശരിയായി പരിഗണിക്കുന്നതാകണം. നയത്തിന്റെ ആവശ്യകതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രസക്തമായ എല്ലാ പരിഗണനകളുമായും ഇവ കൂട്ടിയിണക്കപ്പെടണം.

26. റെഗുലേഷനുകൾ രൂപീകരിക്കുമ്പോൾ അനുയോജ്യമായ കമ്മീഷന് താരിഫ് നയം കൃത്യമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്. റെഗുലേഷനുകൾ നിർമ്മിക്കാനുള്ള അധികാരം നിയമനിർമ്മാണ സ്വഭാവമുള്ള ഒന്നാണ്. ഇത് അനുയോജ്യമായ കമ്മീഷനിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നു. കമ്മീഷൻ നിരവധി ഘടകങ്ങളെ ഇവിടെ തൂക്കിനോക്കുന്നുണ്ട്. സങ്കീർണ്ണമായ ഒരു പ്രക്രിയ നടപ്പിലാക്കുന്നതിലുള്ള കമ്മീഷന്റെ വിവേചനാധികാരത്തെ പരിമിതപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, പരസ്പരവിരുദ്ധമായ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കിടയിൽ നീതിയുക്തവും തുല്യവുമായ ഒരു സന്തുലിതാവസ്ഥ കൊണ്ടുവരാൻ നിയമസഭയുടെ പ്രതിനിധി ബാധ്യസ്ഥനാണ്. ഈ പരിഗണനകളിൽ ഏറ്റവും മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നത് കാര്യക്ഷമത ഉറപ്പാക്കുക എന്നതും ഉപഭോക്താക്കളുടെ താൽപ്പര്യം സംരക്ഷിക്കുക എന്നതുമാണ്. ഒരേ ഡിസൈനും നിർമ്മാണ ഉത്ഭവവുമുള്ള ഉൽപ്പാദന യൂണിറ്റുകൾക്കിടയിൽ തുല്യത കൊണ്ടുവരിക എന്ന ലളിതമായ പ്രക്രിയയിലേക്ക് താരിഫ് നിർണ്ണയത്തെ ചുരുക്കാനാണ് അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം ശ്രമിക്കുന്നത്. താരിഫ് നിർണ്ണയത്തിൽ മനസ്സിൽ വെക്കേണ്ട സങ്കീർണ്ണമായ ഘടകങ്ങളെ ഇത്തരം ഒരു സമീപനം അവഗണിക്കുന്നു. സി.പി.ആർ.ഐ (CPRI) റിപ്പോർട്ട് പർളി യൂണിറ്റ് 6, പരസ് യൂണിറ്റ് 3, ടാറ്റാ ട്രോംബെ യൂണിറ്റ് 8 എന്നിവയും അപ്പീൽവാദിയുടെ ഡി.ടി.പി.എസ് (DTPS) യൂണിറ്റും തമ്മിലുള്ള സാമ്യം എടുത്തുപറഞ്ഞു എന്ന അനുമാനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് അപ്പീൽവാദി ഈ വാദം ഉന്നയിക്കുന്നത്. പരമാവധി പറഞ്ഞാൽ, സി.പി.ആർ.ഐ പഠനം സ്പെസിഫിക്കേഷനുകളിലെ സാമ്യം മാത്രമേ സൂചിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ, അല്ലാതെ പ്രകടനത്തിലെ സാമ്യമല്ല. നമ്മൾ കണ്ടതുപോലെ, അനുയോജ്യമായ ഒരു എസ്.എച്ച്.ആർ (SHR) രൂപകൽപ്പന ചെയ്യുന്നതിൽ

'പ്രകടനം' (performance) എന്നത് വളരെ നിർണ്ണായകമായ ഒരു ഘടകമാണ്. എസ്.എച്ച്.ആറിന് കാര്യക്ഷമതയുമായി സുപ്രധാനമായ ബന്ധമുണ്ട്. ആർ-ഇൻഫ്രയുടെ ഡി.ടി.പി.എസിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദമായ വിശകലനം സി.പി.ആർ.ഐ റിപ്പോർട്ട് നൽകുന്നുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ച്, ഡി.ടി.പി.എസിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അത് ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"vii. ഒ.ഇ.എം (OEM) നൽകിയിട്ടുള്ള എല്ലാ മാർജിനുകളും സംയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, 250 മെഗാവാട്ട് എന്ന ഡിസൈൻ മൂല്യത്തിന് പകരം 268 മെഗാവാട്ട് വരെ ലോഡ് ചെയ്യാൻ ആർ-ഇൻഫ്രയ്ക്ക് സാധിച്ചു. എല്ലാ ഘടകങ്ങളും ഒ.ഇ.എം പരിധികൾക്കുള്ളിൽ തന്നെയാണെന്ന് ഡി.ടി.പി.എസ് (DTPS) ഉറപ്പുവരുത്തിയതിനാൽ ഈ ലോഡ് നിലനിർത്തുന്നത് യൂണിറ്റിന്റെ ആയുസ്സിനെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കുന്നില്ല. ഉയർന്ന ഊർജ്ജക്ഷമത അല്ലെങ്കിൽ യൂണിറ്റിന്റെ കുറഞ്ഞ ഹീറ്റ് റേറ്റ് കാരണമാണ് ഇത്രയും ഉയർന്ന ലോഡബിലിറ്റി സാധ്യമായത്. യൂണിറ്റ് ഹീറ്റ് റേറ്റ് അതിന്റെ ഡിസൈൻ ഹീറ്റ് റേറ്റിൽ നിന്നുള്ള വ്യതിയാനം കുറവായിരിക്കുമ്പോൾ, ഉപകരണങ്ങളിലെ താപോല്പാദനം കുറവായിരിക്കും; ഇത് നിശ്ചിത പരിധികൾ കവിയാതിരിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. 2007-08 കാലയളവിൽ ഇന്ത്യയിലെ 66 യൂണിറ്റുകൾ ശരാശരി വാർഷിക പ്ലാന്റ് ലോഡിംഗ് 100 ശതമാനത്തിലധികം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്."

ഇതേപോലെ ടി.പി.സി-ജി (TPC-G) യൂണിറ്റ് 5, 6 എന്നിവയെക്കുറിച്ചും എം.എസ്.പി.ജി.സി.എൽ (MSPGCL) യൂണിറ്റുകളെക്കുറിച്ചുമുള്ള വിശകലനം സി.പി.ആർ.ഐ (CPRI) റിപ്പോർട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. ആർ-ഇൻഫ്രയുടെ ഡി.ടി.പി.എസ് യൂണിറ്റ് 1, 2 എന്നിവയിലും സി.പി.ആർ.ഐ പഠനങ്ങൾ നടത്തി. എം.ഇ.ആർ.സി (MERC) സമർപ്പിച്ച കൗണ്ടർ സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ, 2006-07 മുതൽ 2009-10 വരെയുള്ള സാമ്പത്തിക വർഷങ്ങളിൽ ഡി.ടി.പി.എസ് കൈവരിച്ച എസ്.എച്ച്.ആർ (SHR) താഴെ പറയുന്ന പട്ടികയിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്:

പട്ടിക 2: 2006-07 സാമ്പത്തിക വർഷം മുതൽ 2009-10 സാമ്പത്തിക വർഷം വരെ ഡി.ടി.പി.എസ് കൈവരിച്ച എസ്.എച്ച്.ആർ

വർഷം		സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് (SHR) (kcal /kWh)	
	ഹർജിയിൽ ആർഐഎൻഫ്രയുടെ സമർപ്പണം	MERC അംഗീകരിച്ച	ഡിടിപിഎസ് നേടി
2006-07	2315	2500	2278
2007-08	2500	2500	2279
2008-09	2500	2500	2300
2009-10	2500	2500	2293

2011-12 സാമ്പത്തിക വർഷം മുതൽ 2015-16 സാമ്പത്തിക വർഷം വരെയുള്ള കാലയളവിലെ എസ്.എച്ച്.ആർ (SHR) മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കുന്നതിനായി, മുൻവർഷങ്ങളിൽ കൈവരിച്ച യഥാർത്ഥ ഹീറ്റ് റേറ്റും, കൽക്കരിയുടെ ഗ്രണനിലവാര തകർച്ച മൂലമുള്ള ബോയിലർ കാര്യക്ഷമതയിലെ കുറവ്, ശരാശരി വാർഷിക പഴക്കം മൂലമുള്ള നഷ്ടം തുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങൾ കാരണമുണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുള്ള വ്യതിയാനങ്ങളും പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടു. 2011-12 മുതൽ 2015-16 വരെയുള്ള സാമ്പത്തിക വർഷങ്ങളിൽ ഡി.ടി.പി.എസിനായി (DTPS) പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന എസ്.എച്ച്.ആർ താഴെ പറയുന്ന രീതിയിലാണ് കണക്കാക്കിയത്:

“എസ്.എച്ച്.ആർ = 2292* + (ബോയിലർ കാര്യക്ഷമതയിലെ കുറവ് + കൽക്കരിയുടെ ഗ്രണനിലവാര തകർച്ച + വാർഷിക പഴക്കം മൂലമുള്ള നഷ്ടം) = 2350 kCal/kWh.

(*2292 kCal/kWh എന്ന സ്റ്റേഷൻ ഹീറ്റ് റേറ്റ് 2010 മാർച്ചിലെ സി.പി.ആർ.ഐ (CPRI) ടെസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ടുകളിൽ നിന്ന് എടുത്തതാണ്.)”

സമാനമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ടി.പി.സി-ജി (TPC-G)-യുടെ യൂണിറ്റ് 5, 6 എന്നിവയ്ക്കായി സി.പി.ആർ.ഐ സാങ്കേതിക പഠനങ്ങൾ നടത്തി. ടി.പി.സി-ജി യൂണിറ്റ് 5 (കൽക്കരി ഉപയോഗിക്കുന്നത്) 2006-07 മുതൽ 2008-09 വരെ കൈവരിച്ച എസ്.എച്ച്.ആർ കണക്കാക്കി. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, കൈവരിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ഹീറ്റ് റേറ്റ് എന്ന നിലയിൽ എസ്.എച്ച്.ആർ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കുകയും, 2011-12 മുതൽ 2015-16 വരെയുള്ള സാമ്പത്തിക വർഷങ്ങളിൽ യൂണിറ്റ് 5-നായി അംഗീകൃതമായ ഒരു ട്രാജക്ടറി (trajectory) നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. സമാനമായി, ടി.പി.സി-ജി യൂണിറ്റ് 6-നെ സംബന്ധിച്ച്, 2006-07 മുതൽ 2009-10 വരെയുള്ള സാമ്പത്തിക വർഷങ്ങളിൽ കൈവരിച്ച എസ്.എച്ച്.ആർ സി.പി.ആർ.ഐ പഠനങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചു. ഫ്യുവൽ ഓയിൽ ഫൈറിങ്, ഫ്യുവൽ ഗ്യാസ് ഫൈറിങ് എന്നിവ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സി.പി.ആർ.ഐ ഒരു ഹീറ്റ് റേറ്റ് വിഭാവനം ചെയ്തു. സി.പി.ആർ.ഐ റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ടി.പി.സി-ജി യൂണിറ്റ് 5, 6 എന്നിവയ്ക്കായുള്ള കണ്ടെത്തലുകളിൽ എം.ഇ.ആർ.സി (MERC) എത്തിച്ചേർന്നു. ഇതിനോടനുബന്ധിച്ച്, പിന്തുടർന്ന രീതിശാസ്ത്രത്തിൽ വിവേചനമൊന്നുമില്ലെന്നും ഒരേ തത്വം തന്നെ ഏകീകൃതമായി പ്രയോഗിച്ചുവെന്നും കൗണ്ടർ സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

27. നിയന്ത്രിക്കാവുന്ന ഘടകങ്ങൾ മൂലമുണ്ടാകുന്ന ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ പങ്കുവെക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് 2011-ലെ താരിഫ് റെഗുലേഷൻസിലെ ഖണ്ഡം 14-ൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയിലേക്കും കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. ഖണ്ഡം 14 ഇപ്രകാരം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു:

"14 നിയന്ത്രിക്കാവുന്ന ഘടകങ്ങൾ മൂലമുണ്ടാകുന്ന ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ പങ്കുവെക്കുന്നതിനുള്ള സംവിധാനം:

14.1 നിയന്ത്രിക്കാവുന്ന ഘടകങ്ങൾ മൂലം ഉൽപ്പാദന കമ്പനിക്കോ ട്രാൻസ്മിഷൻ ലൈസൻസിക്കോ ഡിസ്ട്രിബ്യൂഷൻ ലൈസൻസിക്കോ ഉണ്ടാകുന്ന അംഗീകൃതമായ ആകെ ലാഭം താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതാണ്:

(a) അത്തരം ലാഭത്തിന്റെ മൂന്നിലൊന്ന് () തുക, റെഗുലേഷൻ 11.6 പ്രകാരം കമ്മീഷന്റെ ഉത്തരവിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള കാലയളവിലേക്ക് താരിഫിൽ ഇളവായി നൽകേണ്ടതാണ്;

(b) അത്തരം ലാഭത്തിന്റെ മൂന്നിൽ രണ്ട് () ഭാഗം വരുന്ന ബാക്കി തുക, ഉൽപ്പാദന കമ്പനിക്കോ ട്രാൻസ്മിഷൻ ലൈസൻസിക്കോ ഡിസ്ട്രിബ്യൂഷൻ ലൈസൻസിക്കോ അവരുടെ വിവേചനാധികാരമനുസരിച്ച് വിനിയോഗിക്കാവുന്നതാണ്."

['നിയന്ത്രിക്കാവുന്ന ഘടകങ്ങൾ' എന്ന പ്രയോഗം റെഗുലേഷൻസിലെ ഖണ്ഡം 12.2-ൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.]

28. 2011-ലെ താരിഫ് റെഗുലേഷൻസ് പ്രകാരം, ഉൽപ്പാദന കമ്പനിക്കുണ്ടാകുന്ന അംഗീകൃതമായ ആകെ ലാഭം പങ്കുവെക്കേണ്ടത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: ലാഭത്തിന്റെ മൂന്നിലൊന്ന് () താരിഫിൽ ഇളവായി

നൽകേണ്ടതും, ബാക്കി മൂന്നിൽ രണ്ട് () ഭാഗം ഉൽപ്പാദന കമ്പനിയുടെ വിവേചനാധികാരത്തിൽ വിനിയോഗിക്കാവുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ, 2015-ലെ താരിഫ് റെഗുലേഷൻസിൽ, നിയന്ത്രിക്കാവുന്ന ഘടകങ്ങൾ മൂലമുണ്ടാകുന്ന ലാഭം പങ്കുവെക്കുന്നതിന് റെഗുലേഷൻ 11 പ്രകാരം അനുബന്ധമായ ഒരു സംവിധാനമുണ്ട്. റെഗുലേഷൻ 11 താഴെ പറയുന്ന വിധത്തിലാണ്:

"11 നിയന്ത്രിക്കാവുന്ന ഘടകങ്ങൾ മൂലമുണ്ടാകുന്ന ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ പങ്കുവെക്കുന്നതിനുള്ള സംവിധാനം:

11.1 നിയന്ത്രിക്കാവുന്ന ഘടകങ്ങൾ മൂലം ഉൽപ്പാദന കമ്പനിക്കോ ലൈസൻസിക്കോ എം.എസ്.എൽ.ഡി.സി (MSLDC) എന്ന സ്ഥാപനത്തിനോ ഉണ്ടാകുന്ന അംഗീകൃതമായ ആകെ ലാഭം താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതാണ്:

(a) അത്തരം ലാഭത്തിന്റെ മൂന്നിൽ രണ്ട് () ഭാഗം, റെഗുലേഷൻ 8.4 പ്രകാരം കമ്മീഷന്റെ ഉത്തരവിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള കാലയളവിലേക്ക് താരിഫിൽ ഇളവായി നൽകേണ്ടതാണ്;

(b) അത്തരം ലാഭത്തിന്റെ ബാക്കി തുക ഉൽപ്പാദന കമ്പനിയോ ലൈസൻസിയോ എം.എസ്.എൽ.ഡി.സിയോ കൈവശം വെക്കേണ്ടതാണ്."

2011-ലെ റെഗുലേഷൻസിൽ ആകെ ലാഭത്തിന്റെ മൂന്നിലൊന്ന് താരിഫിൽ ഇളവായി നൽകുകയും ബാക്കി മൂന്നിൽ രണ്ട് ഭാഗം ഉൽപ്പാദന കമ്പനി അതിന്റെ വിവേചനാധികാരത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ, 2015-ലെ റെഗുലേഷൻസിൽ ഈ അനുപാതം തിരിച്ചിട്ടിരിക്കുകയാണ്. 2015-ലെ റെഗുലേഷൻസിൽ, ലാഭത്തിന്റെ മൂന്നിൽ രണ്ട് ഭാഗം താരിഫിൽ ഇളവായി നൽകേണ്ടതുണ്ട്, ബാക്കി ഭാഗം മാത്രമേ ഉൽപ്പാദന കമ്പനിക്ക് കൈവശം വെക്കാൻ കഴിയൂ. വകുപ്പ് 61-ന് അനുസൃതമായ താരിഫ്

നയത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ഉപഭോക്താക്കളുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ കൂടി പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കമ്മീഷൻ അതിന്റെ വിദഗ്ധമായ വിധിനിർണ്ണയത്തിലൂടെ 2015-ലെ റെഗുലേഷൻസ് രൂപീകരിച്ചപ്പോൾ, ആകെ ലാഭത്തിന്റെ ഉയർന്ന അനുപാതം താരിഫ് ഇളവായി നൽകണമെന്ന് നിർബന്ധമാക്കി. തർക്കവിഷയമായ കാലയളവിലേക്ക് ഉചിതമായ എസ്.എച്ച്.ആർ (SHR) നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ പ്രസക്തമായ ഒരു പരിഗണനയായി ഇതിനെ ന്യായമായും കണക്കിലെടുക്കാമായിരുന്നു.

29. അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദഗതികളുടെ അടിസ്ഥാനം വിവേചനം എന്ന പരാതിയിലാണ് ഊന്നിയിരിക്കുന്നത്. ലളിതമായി പറഞ്ഞാൽ, ഡി.ടി.പി.എസ് (DTPS) യൂണിറ്റുകൾ പർളി യൂണിറ്റ് 6, പരസ് യൂണിറ്റ് 3 (MSPGCL), ട്രോംബെ യൂണിറ്റ് 8 (TPC-G) എന്നിവയ്ക്ക് സമാനമാണെന്ന് സി.പി.ആർ.ഐ (CPRI) റിപ്പോർട്ട് കണക്കാക്കി എന്ന അനുമാനത്തിലാണ് ഈ വാദം നിലകൊള്ളുന്നത്. സി.പി.ആർ.ഐ റിപ്പോർട്ടിലെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ അതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ തന്നെ വായിക്കേണ്ടതുണ്ട്. യൂണിറ്റുകളുടെ നിർമ്മാണപരമായ സവിശേഷതകൾ സമാനമായിരിക്കാം (അങ്ങനെയാണെന്ന് കരുതിയാൽ തന്നെ) എന്നത് താരിഫ് നയപ്രകാരം മനസ്സിൽ വെക്കേണ്ട ആകെ പരിഗണനകളുടെ ഒരു വശം മാത്രമാണ്. പ്രവർത്തന മാനദണ്ഡങ്ങൾ കാര്യക്ഷമമായിരിക്കണമെന്നും, മുൻകാല പ്രകടനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താവുന്നതാകണമെന്നും, കൈവരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാകണമെന്നും, ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന കാര്യക്ഷമതയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കണമെന്നും താരിഫ് നയം ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. മറ്റ് ഘടകങ്ങൾക്കൊപ്പം സാങ്കേതിക മുന്നേറ്റങ്ങൾ, ഇന്ധനം, ഉപകരണങ്ങളുടെ പഴക്കം, പ്രവർത്തനത്തിന്റെ സ്വഭാവം, സേവനത്തിന്റെ നിലവാരം എന്നിവയും അവ പരിഗണിച്ചേക്കാം. ഖണ്ഡിക 5.3(h)(2) ബാധകമായ യൂണിറ്റുകൾക്കൊഴികെ, പ്രവർത്തന പാരാമീറ്ററുകളും താരിഫുകളും "നോർമേറ്റീവ് തലങ്ങളിൽ" മാത്രമായിരിക്കണമെന്നും അല്ലാതെ "നോർമേറ്റീവ് ആണോ അതോ യഥാർത്ഥമാണോ കുറവ്" എന്ന രീതിയിലാകരുത് എന്നും നിർദ്ദേശിക്കുന്ന താരിഫ് നയത്തിലെ ഖണ്ഡം 5.3(f)-ൽ ശ്രീ ചിദംബരം ഊന്നൽ നൽകി. എന്നിരുന്നാലും, ഈ വാദം അപ്പീൽവാദിയുടെ കേസിനെ കൂടുതൽ

സഹായിക്കുന്നില്ല. താരിഫ് നയത്തിലെ നിബന്ധനകളാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ച് നിശ്ചയിക്കുന്നവയാണ് 'നോർമേറ്റീവ് തലങ്ങൾ'; എന്നാൽ മുൻകാലങ്ങളിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ കൈവരിച്ചവയാണ് 'യഥാർത്ഥ തലങ്ങൾ'. കാര്യക്ഷമമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പ്രയോജനം അന്തിമ ഉപഭോക്താവിന് ലഭ്യമാക്കുന്നതിനായി, ഉയർന്ന കാര്യക്ഷമത കൈവരിക്കുന്നതിന് ഇൻസെന്റീവുകൾ നൽകുന്നതിലാണ് താരിഫ് നയം ഊന്നൽ നൽകുന്നത്.

30. അനേകം കാര്യങ്ങൾക്കിടയിൽ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ ഒരു സന്തുലിതാവസ്ഥ ആവശ്യമായ സങ്കീർണ്ണമായ ഒരു പ്രക്രിയയാണ് താരിഫ് നിർണ്ണയം. വകുപ്പ് 61 പ്രകാരമുള്ള "നയിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്" എന്ന നിർദ്ദേശം, ആ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിൽ വെക്കാൻ അനുയോജ്യമായ കമ്മീഷനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ചരിത്രപരമായ വിവരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മുൻകാല പ്രകടനം വിലയിരുത്തുന്നതും, വിവിധ നയലക്ഷ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ സന്തുലിതാവസ്ഥ നിലനിർത്തുന്നതും, സ്റ്റേക്ക് ഹോൾഡർമാരുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്ക് നൽകേണ്ട ആപേക്ഷിക പ്രാധാന്യം നിർണ്ണയിക്കുന്നതും കമ്മീഷൻ നടത്തുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രീയ പ്രക്രിയയാണ്. ഒരു പ്രത്യേക മേഖലയിൽ പ്രയോഗിക്കാവുന്ന ജൂഡീഷ്യൽ റിവ്യൂവിന്റെ (judicial review) സ്വഭാവം, ആ മേഖലയുടെ പ്രത്യേകതയെയും സബോർഡിനേറ്റ് ലെജിസ്ലേഷൻ രൂപീകരിക്കാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിയ ബോഡിയെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. **ട്രാൻസ്മിഷൻ കോർപറേഷൻ ഓഫ് ആന്ധ്രാപ്രദേശ് ലിമിറ്റഡ് v. സായ് റിന്യൂവബിൾ പവർ പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്**[7] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ രണ്ടംഗ ബെഞ്ച് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:

"17. താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കുക എന്നത് പ്രാഥമികമായി പ്രസക്തമായ നിയമങ്ങളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനായി നിയമപരമായ അതോറിറ്റി നിർവ്വഹിക്കേണ്ട ഒരു ധർമ്മമാണ്. 1998-ലെ റിഫോം ആക്ട്, 1998-ലെ ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷൻ ആക്ട്, 2003-ലെ വൈദ്യുതി നിയമം

7 (2011) 11 SCC 34

എന്നിവയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം വ്യക്തമാക്കിയ ഒരു നിയമപരമായ ധർമ്മമാണ് താരിഫ് നിർണ്ണയം എന്ന് ഈ കോടതി ഇതിനകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിയമപ്രകാരം ഈ ജോലി ഏൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വിദഗ്ധ സമിതികളാണ് ഈ കർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടത്... റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷന് നൽകിയിട്ടുള്ള ചുമതലകൾ താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കാനുള്ള ബാധ്യത പ്രത്യേകമായി അവരുടെ മേൽ ചുമത്താൻ തക്കവിധം വിപുലമാണ്. റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷനെ ഏൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സവിശേഷമായ ധർമ്മങ്ങൾ മറ്റ് അതോറിറ്റികൾക്കോ, പ്രത്യേകിച്ച് കോടതികൾക്കോ അവരുടെ ജൂഡീഷ്യൽ വിവേചനാധികാരത്തിലൂടെ ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിയില്ല. 2003-ലെ വൈദ്യുതി നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം രൂപീകരിച്ച ട്രൈബ്യൂണൽ ഒരു വിദഗ്ധ സമിതിയായതിനാൽ അത്തരം വിഷയങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 136 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ, ഈ കോടതി വിദഗ്ധ സമിതികളുടെ അഭിപ്രായ രൂപീകരണത്തിനോ താരിഫ് നിർണ്ണയത്തിനോ മേലുള്ള ഒരു അപ്പീൽ അതോറിറ്റിയായി പ്രവർത്തിക്കില്ല."

18. ...താരിഫ് നിരക്കുകൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതോ അവ പരിഷ്കരിക്കുന്നതോ പരിശോധിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്ന നിലപാടാണ് ഈ കോടതി നിരന്തരമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്; കാരണം ഇവ ജൂഡീഷ്യൽ ഇടപെടലിന്റെ പരിധിക്ക് പുറത്തുള്ള നയപരമായ കാര്യങ്ങളാണ്. താരിഫ് നിർണ്ണയത്തിലോ പരിഷ്കരണത്തിലോ ജൂഡീഷ്യൽ ഇടപെടൽ അനുവദനീയമായ ഒരേയൊരു സാഹചര്യം, ആ താരിഫ് നിർണ്ണയം നിയമവിരുദ്ധമോ ഏകപക്ഷീയമോ അല്ലെങ്കിൽ നിയമത്തിന് അധീതമോ ആണെന്ന് പരാതിക്കാരന് തെളിയിക്കാൻ കഴിയുമ്പോഴാണ്. നിയമപരമായി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിച്ചില്ലെങ്കിലോ, അല്ലെങ്കിൽ കോടതിയുടെ ജൂഡീഷ്യൽ 'മനഃസാക്ഷിയെ' വേദനിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ അത്രമേൽ വികലവും ഏകപക്ഷീയവുമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ അതിനെ നിയമവിരുദ്ധമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാനും കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ ആവശ്യമായി വരികയും ചെയ്യുകയുള്ളൂ. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ പോലും ഇടപെടാനുള്ള അധികാരം പരിമിതമാണ്."

താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള റെഗുലേഷനുകൾ രൂപീകരിക്കാൻ ചുമതലപ്പെട്ട ഒരു വിദഗ്ധ സമിതിയാണ് എം.ഇ.ആർ.സി (MERC). ജുഡീഷ്യൽ റിവ്യൂ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ, പ്രകടമായ യുക്തിരഹിത്യമോ ഏകപക്ഷീയമോ ആയ സാഹചര്യം ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ കോടതിക്ക് ഇടപെടാൻ കഴിയും. അതുപോലെ, നിയമപരമായ നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിൽ നിയമസഭയുടെ പ്രതിനിധി പരാജയപ്പെടുകയോ, നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതിരിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ പ്രസക്തമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി താരിഫ് നിശ്ചയിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, നിയമം ലംഘിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ ജുഡീഷ്യൽ റിവ്യൂവിലൂടെ കോടതിക്ക് സാധിക്കും. എന്നിരുന്നാലും, പ്രസക്തമായ സാഹചര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു വിദഗ്ധ സമിതി എടുത്ത തീരുമാനത്തിന് പകരം കോടതി സ്വന്തം തീരുമാനം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നത് കോടതിയുടെ ധർമ്മമല്ല. **അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി യൂസേഴ്സ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ആന്ധ്രാപ്രദേശ്**[8] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ മൂന്നംഗ ബെഞ്ച് താരിഫ് നിർണ്ണയത്തെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:

"11. താരിഫ് നിശ്ചയിക്കുന്ന കാര്യത്തിലുള്ള ജുഡീഷ്യൽ റിവ്യൂ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്ന ഒരു അപ്പീൽ അതോറിറ്റിയുടേത് പോലെ ആകരുത് എന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ നിരീക്ഷണത്തോട് ഞങ്ങളും യോജിക്കുന്നു. കമ്മീഷൻ ശരിയായ നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് മാത്രമാണ് ഹൈക്കോടതി ബോധ്യപ്പെടേണ്ടത്. കമ്മീഷന്റെ തീരുമാനം പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ഏകപക്ഷീയമോ നിയമവിരുദ്ധമോ നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമോ ആണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെടാത്ത പക്ഷം കോടതി ഇടപെടുകയില്ല. താരിഫ് നിശ്ചയിക്കുന്നതും ക്രോസ്-സബ്സിഡി അനുവദിക്കുന്നതും പ്രധാനമായും നയപരമായ കാര്യമാണ്; പ്രയോഗിച്ച അധികാരം ഏകപക്ഷീയമോ

8 (2002) 3 SCC 711

അല്ലെങ്കിൽ നിയമപരമായി തെറ്റോ ആണെന്ന് വരാത്ത പക്ഷം സാധാരണയായി ഒരു നയപരമായ തീരുമാനത്തിൽ ഇടപെടുന്നതിൽ നിന്ന് കോടതി വിട്ടുനിൽക്കും."

31. റെഗുലേഷനുകൾ രൂപീകരിക്കാനുള്ള അധികാരം നിയമനിർമ്മാണ സ്വഭാവമുള്ളതാണെന്ന് ഞങ്ങളുടെ പ്രാരംഭ നിരീക്ഷണങ്ങളിൽ ഊന്നിക്കൊണ്ടാണ് ഈ കോടതി ഈ ചർച്ച ആരംഭിച്ചത്. ആ പ്രക്രിയ നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ എം.ഇ.ആർ.സിക്ക് (MERC) മുൻപാകെയുള്ള ഒരു ഇൻപുട്ട് മാത്രമായിരുന്നു സി.പി.ആർ.ഐ (CPRI) റിപ്പോർട്ട്. താരിഫ് നിർണ്ണയത്തിനായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നിയമപരമായ നടപടിക്രമങ്ങൾ എം.ഇ.ആർ.സി പാലിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിയമപ്രകാരം പരിഗണിക്കേണ്ട ഘടകങ്ങളെല്ലാം കമ്മീഷൻ കണക്കിലെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ദേശീയ താരിഫ് നയം, സ്റ്റേക്ക് ഹോൾഡർമാരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ, സി.പി.ആർ.ഐ നടത്തിയ വിലയിരുത്തലുകൾ എന്നിവയെല്ലാം കൃത്യമായി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, ഈ കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ ആവശ്യമാകുന്ന തരത്തിലുള്ള പ്രകടമായ യുക്തിരഹിത്യമോ ഏകപക്ഷീയതയോ ഈ കേസിൽ കാണാൻ കഴിയില്ല. ഡി.ടി.പി.എസിനെ (DTPS) തൊട്ടുമുമ്പത്തെ കാലയളവിലും (2006-07), തൊട്ടുപിന്നാലെ വന്ന കാലയളവിലും (2016-20) മറ്റുള്ളവർക്ക് തുല്യമായി പരിഗണിച്ചു എന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം, 2011-ലെ എം.വൈ.ടി (MYT) റെഗുലേഷൻസ് ബാധകമായ ഇടക്കാലയളവിലേക്കും അത് നിർബന്ധമായും ബാധകമാക്കണമെന്ന വാദം അംഗീകരിക്കുന്നത് സാങ്കേതികം മാത്രമായിരിക്കും. സബോർഡിനേറ്റ് ലെജിസ്ലേഷൻ രൂപീകരിക്കാൻ ചുമതലപ്പെട്ട ഒരു ബോഡിക്ക് നയപരമായ ഓപ്ഷനുകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള വൈവിധ്യമാർന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്ക് അവകാശമുണ്ട്. എല്ലാ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശക തത്വങ്ങളും വിലയിരുത്തിയ ശേഷം കമ്മീഷൻ ഒരു പ്രത്യേക യുക്തിയോ യുക്തിപരമായ നിലപാടോ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ കോടതി അതിൽ ഇടപെടാൻ പാടില്ല.

32. ഈ വിധിന്യായത്തിൽ ഈ കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കാരണങ്ങളാൽ, എം.ഇ.ആർ.സി (മൾട്ടി ഇയർ താരിഫ്) റെഗുലേഷൻസ്, 2011-ലെ റെഗുലേഷൻ 44.2(d)-ക്ക് ഭരണഘടനാപരമായോ നിയമപരമായോ യാതൊരു വൈകല്യവുമില്ലെന്ന നിഗമനത്തിൽ ഈ കോടതി എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, റിട്ട് ഹർജി തള്ളിയ ഹൈക്കോടതിയുടെ അന്തിമ തീരുമാനത്തെ ശരിവെക്കുന്നതിനായി കോടതിയുടേതായ കാരണങ്ങൾ ഈ കോടതി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള റിട്ട് ഹർജി നിലനിൽക്കില്ലെന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ നിലപാടിനെ ഈ കോടതി അംഗീകരിക്കുന്നില്ല, അതനുസരിച്ച് പിഴ ചുമത്തിയ നടപടി റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട റെഗുലേഷനിൽ വൈകല്യങ്ങളൊന്നുമില്ലെന്ന് ഈ കോടതി വിധിക്കുകയും, തൽഫലമായി അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള റിട്ട് ഹർജി തള്ളിയ ഹൈക്കോടതിയുടെ അന്തിമ നിഗമനം ശരിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതനുസരിച്ച് സിവിൽ അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കുന്നു. കോടതി ചിലവുകൾ സംബന്ധിച്ച് ഉത്തരവുകളൊന്നുമില്ല.

അങ്കിത് ഗ്യാൻ അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കി.

62

2019_1_886_919 62